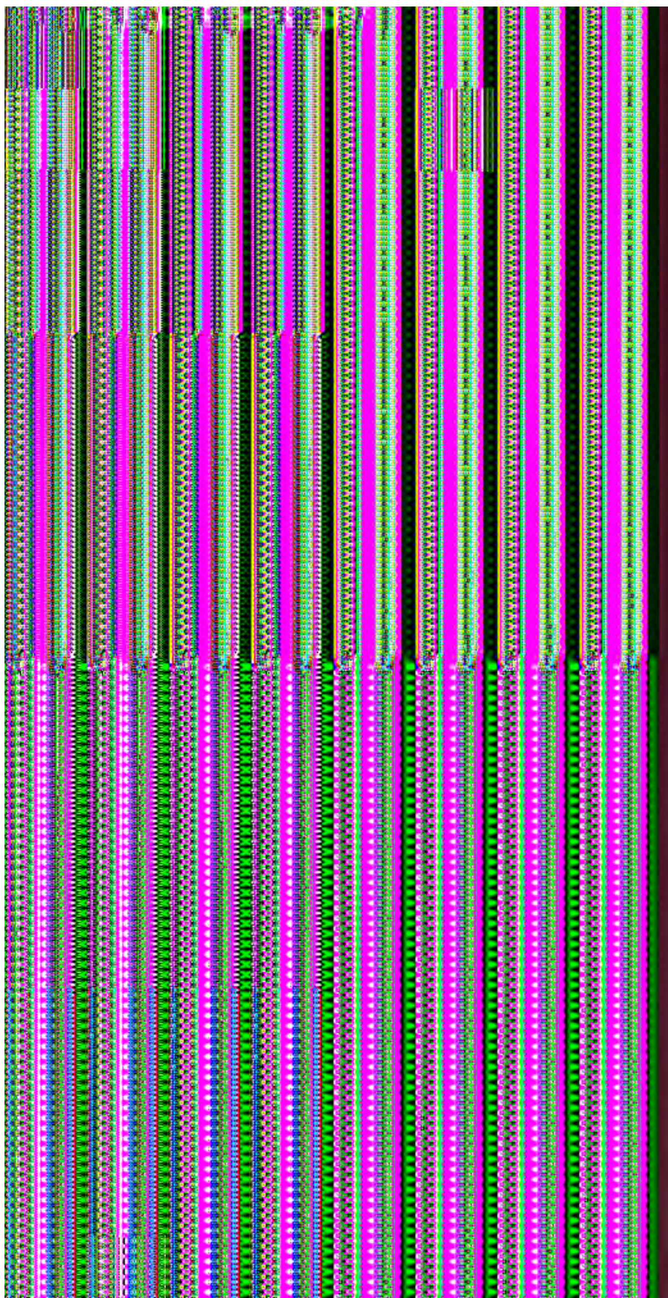
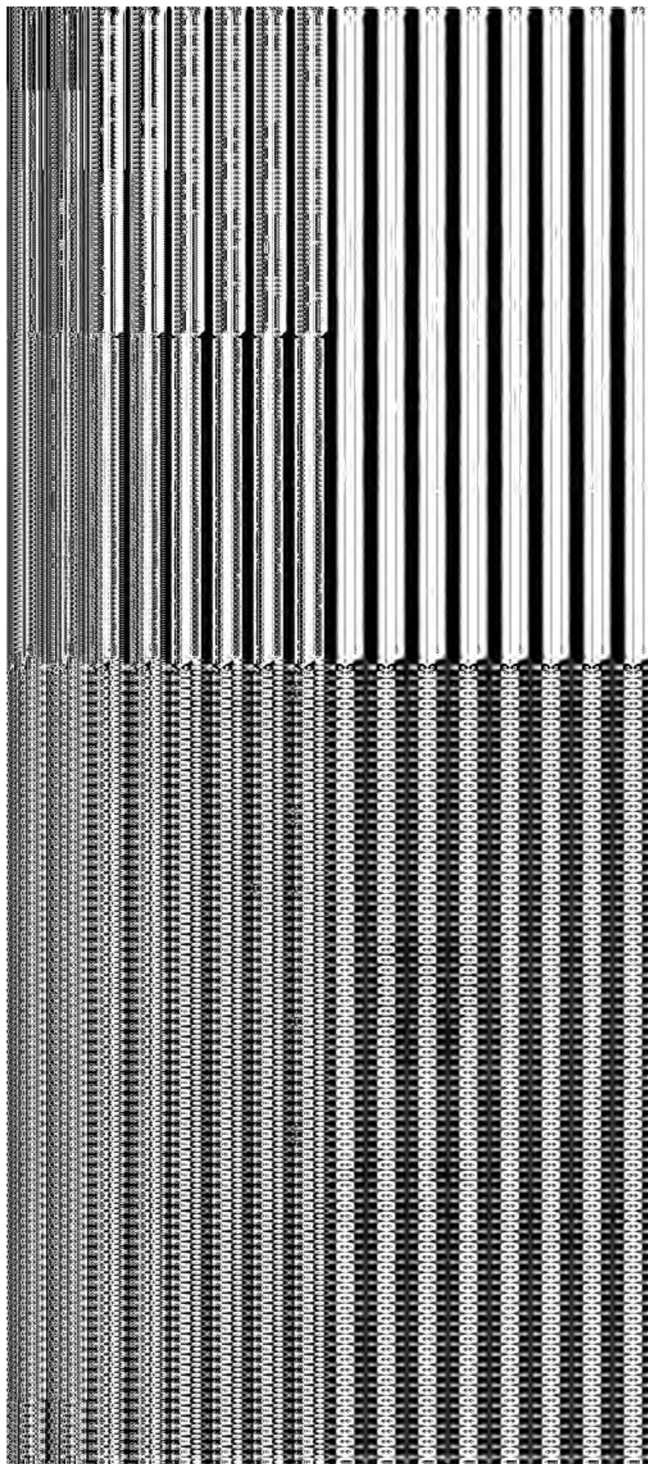


Bd. May 1938







NAL
RET
RET
TER



ERRET

ET

[illegible]

ARD)

[illegible]

DET MALLINGSKE BOGTRYKKERI

Forord.

De Forenede Staters nugjældende lovgivning paa forfatterrettens og kunstnerrettens omraade er stykkevis tilbleven gjennem en række smaalove, som har foretaget mere eller mindre indgribende forandringer i den tidligere kodification af emnet, som findes i Revised Statutes of the United States, titel LX, kap. 3 af 8de juli 1870. De senere ændringer har ofte havt en lang parlamentarisk behandling at gjennemgaa og har været gjenstand for strid mellem de forskjellige interesserede; og følgen er bleven, at lovtexten er fremgaaet som et forsøg paa at forene de stridende interesser i et mellemstandpunkt. Herunder er der ikke altid lagt tilstrækkelig vægt paa at bringe de nye lovregler i fuld overensstemmelse med de gjenstaaende ældre. Den amerikanske Register of copyright har i sin indberetning for aaret 1902—1903 om den nuværende lovgivning udtalt: «Den er ogsaa vanskelig med hensyn til fortolkning, anvendelse og administration. Der er ikke blot en overflod af modsigelser og inkonsekvenser i lovtexten, men indføiningen af ændringslovenes bestemmelser i reglerne i Revised Statutes giver hyppig anledning til vanskelighed og

tvivl. Vanskelige spørsmaal reiser sig ogsaa med hensyn til indførsel fra de forviklede bestemmelser, særlig i lov af 3dje mars 1891, som har ført til indbyrdes stridende meninger mellem lovautoriteterne». — De Forenede Staters generaladvokat udtalte paa en henvendelse om et forfatterretsligt spørsmaal: «Under this kind of legislation it is impossible to arrive at any satisfactory conclusion at to what Congress really did intend by it.»

At under disse forhold en udlænding, som forsøger at give en fremstilling af amerikansk ret, maa føle sig paa gyngende grund, vil enhver forstaa. Naar jeg har vovet forsøget, er jeg alene blevet sat istand til at føre det tilende ved hjælp af det materiale, som foreligger i afhandlinger om enkeltemner og referat af domme i Bernerbureauets tidsskrift «Droit d'Auteur», og ved hjælp af de afhandlinger, instruktioner, reglementer og schemaer, som bestyrer af kongresbibliotekets Copyright Office, Mr. Thorvald Solberg har udgivet, og som han paa min henvendelse velvillig har tilstillet mig.

Kristiania 1ste september 1906.

K. H.

Indhold.

Forkortelser.

Recueil des Conventions = Recueil des Conventions et Traités concernant la Propriété Littéraire et Artistique publiés par le Bureau de l'Union internationale pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques. Berne 1904.

Droit d'Auteur = Le Droit d'Auteur, organe officiel du Bureau de l'Union internationale etc.

Rev. St. = Revised Statutes.

Copinger = The Law of Copyright in works of litterature and art, by W A. Copinger, Fourth edition by I. M. Easton, London 1904.

Bowker = R. R. Bowker, Copyright, its law and its litterature, with a bibliography of litterary property, London 1886.

Hamlin = Arthur S. Hamlin, Copyright cases, a summary of leading American decisions on the law of copyright and on litterary property, from 1891 to 1903. New York and London 1904.

Kap. I.

Indledning.

Ved kronprinsregentens resolution af 25de mai 1905 er der udfærdiget følgende kgl. anordning angaaende beskyttelse i Norge af værker af undersaatter af Amerikas Forenede Stater:

«Under forudsætning af, at Amerikas Forenede Staters præsident udfærdiger proklamation om beskyttelse for norske undersaatters litterære og kunstneriske værker overenstemmende med dette lands lov af 3dje mars 1891, section 13, anordner Vi med hjemmel i Lov om forfatterret og kunstnerret af 4de juli 1893 § 37, at denne lovs bestemmelser fra og med 1ste juli 1905 gjøres anvendelige paa fremtidig udkommende værker af undersaatter af Amerikas Forenede Stater.»

De Forenede Staters præsident har derefter den 1ste juli 1905 udfærdiget en proklamation, som i oversættelse lyder saaledes:

«Da det er bestemt i artikel 13 i kongreslov af 3dje mars 1891, betitlet «Lov angaaende forandring i titel 60, kapitel 3 i de Forenede Staters reviderede

statuter om beskyttelse af forfatterret», at nævnte lov kun skal anvendes overfor borgere eller undersaatter af en fremmed stat eller nation, naar denne fremmede stat eller nation tilstaar Amerikas Forenede Staters borgere forfatterretslig beskyttelse paa væsentlig samme grundlag som dets egne borgere; eller naar denne fremmede stat eller nation er tiltraadt en international overenskomst angaaende gjensidig forfatterretslig beskyttelse, som Amerikas Forenede Stater, om de saa ønsker, har adgang til at tiltræde;

og da det ogsaa er bestemt i nævnte artikel, at «hvorvidt nogen af de forannævnte betingelser er tilstede, afgjøres af de Forenede Staters præsident ved udfærdigelse af proklamation, efterhvert som denne lovs øiemed maatte gjøre det paakrævet»;

og da tilfredsstillende officielle erklæringer er afgivet om, at Norges lovgivning tilstaar de Forenede Staters borgere forfatterretslig beskyttelse paa væsentlig samme grundlag som landets egne borgere;

saa erklærer og proklamerer jeg, Theodore Roosevelt, Amerikas Forenede Staters præsident, nu, at den første af de betingelser, som er specificeret i artikel 13 i loven af 3dje mars 1891, nu er opfyldt med hensyn til norske undersaatter.

Til vitterlighed herom har jeg undertegnet dette dokument og ladet det paaføre de Forenede Staters segl.

Givet i byen Washington, den første dag i juli i aaret nitten hundrede og fem, og i de Forenede Staters uafhængigheds aar det et hundrede ni og tyvende.

Theodore Roosevelt.»

I den gjensidige beskyttelse, som saaledes er etab-

leret fra 1ste juli 1905, er der gjort den indskrænkning, at den kun gjælder værker, som for første gang ser dagens lys i et af de to lande efter 1ste juli 1905. Dette er udtrykkelig sagt i den norske anordning med hensyn til amerikanske værker, idet der udtales, at den norske lovs bestemmelser fra 1ste juli 1905 gjøres anvendelige paa fremtidig udkommende amerikanske værker.

Forat et værk, lige meget om det er amerikansk eller udenlandsk, skal kunne beskyttes i de Forenede Stater, er det nødvendigt, at indregistrering og de andre nødvendige formaliteter for opnaaelse af beskyttelse er foretaget før udgivelsen. Heraf følger, at fremmede værker, som i sit hjemland er udgivne, før den gjensidige beskyttelse mellem vedkommende land og de Forenede Stater traadte i kraft, og som da selvfølgelig ved sin første udgivelse i hjemlandet ikke er blevet indregistreret i Amerika, ikke ved senere registrering kan vinde beskyttelse der. I Amerika kan derfor i henhold til lovgivningen ældre værker ikke opnaa beskyttelse.

Den ældre danske lovgivning krævede for litterære værkers vedkommende, at de skulde være udgivet i Danmark, og for kunstværker, at de skulde være udført eller udgivet i Danmark, forat de kunde beskyttes af dansk lovgivning, medens forfatterens eller kunstnerens nationalitet ingen rolle spillede. Om forfatteren var dansk undersaat eller udlænding, var altsaa ligegyldigt; det kom blot an paa, om værket var udgivet i Danmark eller ikke (se dansk lov om eftertryk af 29de december 1857 § 23 og lov om gjengivelse af kunstværker af 31te mars 1864 § 9). Da

dansk lovgivning saaledes beskyttede ogsaa amerikanske værker (naar de var udgivet i Danmark), foranledigede den danske regjering i de Forenede Stater udfærdiget en proklamation af 8de mai 1893 om, at danske undersaatters værker ogsaa var beskyttede i Amerika. Paa grund af den ovenfor nævnte eiendommelighed ved den amerikanske lovgivning gjælder beskyttelsen kun værker, som er udgivet efter 8de mai 1893, og kun saafremt den amerikanske lovgivnings formelle bestemmelser er efterkommet.

Den ældre lovgivning i Danmark er nu afløst af lov om forfatterret og kunstnerret af 19de december 1902, hvis § 36, tredje afsnit, er saalydende:

«Under forudsætning af gjensidighed kunne bestemmelserne i nærværende lov ved kongelig anordning helt eller delvis gøres anvendelige paa de af et andet lands undersaatter frembragte værker, selv om disse ikke ere udkomne paa dansk forlag. Dog kan overenskomst om gensidighed ikke uden rigsdagens samtykke afsluttes, for saa vidt den medfører pekuniær forpligtelse for den danske stat.»

Da den beskyttelse, som amerikanske undersaatter tidligere nød i Danmark, ikke grundede sig paa kongelig anordning eller paa overenskomst mellem de to lande, men paa den interne danske lovgivnings almindelige bestemmelser, kan det spørsmaal reises, om ikke beskyttelsen er bortfaldt ved den ældre lovgivnings afløsning af den nye lov af 1902. Thi ifølge denne lovs § 36, første afsnit, kommer lovens bestemmelser kun til anvendelse paa værker af danske undersaatter samt paa værker af fremmede undersaatter, der er udkomne paa dansk forlag. Og det ovenfor cite-

rede tredje afsnit af samme paragraf udtaler, at for at fremmede værker efter den nye lovs ikrafttræden kan beskyttes, maa der herom udfærdiges kongelig anordning. Nogen saadan anordning om beskyttelse af værker udgivne af undersaatter af de Forenede Stater er saavidt vides ikke udfærdiget. Men da paa den anden side heller ikke den amerikanske proklamation af 8de mai 1893 er ophævet, tør man kanske gaa ud fra, at amerikanske værker fremdeles er beskyttet i Danmark og danske i de Forenede Stater. Dette synes bekræftet af en af Library of Congress (Copyright Office), Washington udsendt Information Circular no. 33. Subject: Copyright Act of March 3, 1905, hvor Danmark er nævnt som et af de lande, hvis værker kan beskyttes i de Forenede Stater.

I Norge og Danmark beskyttes uden videre ethvert værk, som er af henholdsvis norsk eller dansk forfatter, samt ethvert værk, hvis første udgivelse sker i landet.

Den amerikanske lovgivning ser derimod med hensyn til dens internationale anvendelse kun hen til, om forfatteren er undersaat af et land, der nyder godt af den amerikanske beskyttelse. Er han det, beskyttes hans værk ogsaa, om det udgives i et land, hvis undersaatters værker ikke er beskyttet i Amerika. Derimod kan et værk af en forfatter tilhørende et land, hvis litterære og kunstneriske frembringelser ikke er beskyttet i de Forenede Stater, ikke opnaa beskyttelse der, ved at forfatteren udgiver sit værk i et af de lande, som nyder amerikansk beskyttelse. Saaledes kan f. ex. en svensk forfatter eller kunstner, da svenske værker ikke er beskyttet i de For-

enede Stater, ikke opnaa beskyttelse der ved at udgive sit værk i Norge eller Danmark og derved i forhold til norsk og dansk lovgivning gjøre det til et norsk eller dansk værk. Men paa den anden side er en norsk og en dansk forfatter lige beskyttet i de Forenede Stater, enten han udgir sit værk i hjemlandet eller i Sverige[1].

Om den repræsentant, som optræder paa forfatterens eller kunstnerens vegne og erhverver beskyttelsen for ham, tilhører et land, hvis undersaatters værker er beskyttet eller ikke, er ligegyldigt. Men optræder han paa egne vegne, er sagen anderledes. Derfor bør den, som har faaet sig overdraget nogen del af forfatterretten, saaledes at han selv er «proprietor», ikke, hvis værker fra hans hjemland er ubeskyttet i de Forenede Stater, foretage noget skridt i Washington, men lade forfatteren selv sikre sig beskyttelsen i Amerika[2].

For at copyright kan opnaaes i de Forenede Stater, maa vedkommende gjenstand tilhøre en af følgende arter:

1. Bøger. Ved udtrykket «bog» forstaaes i forfatterretslig betydning en litterær komposition. Den hele forfatterretslige lovgivning er baseret paa konstitutionens bestemmelse om, at kongressen skal have myndighed til at give love til beskyttelse af forfatteres skrifter. Derfor giver det blotte faktum, at en artikel er trykt, som f. ex. en ordliste eller et blad med spredte sætninger eller sentenser eller en blanketform eller blanketbog, ingen ret til beskyttelse. Heller ikke den omstændighed, at en gjenstand er gjort

[1] Cfr. Recueil des Conventions et Traités osv., pag. 249.

[2] Jfr. Droit d'Auteur 1899, pag. 118, 2den sp.

lig en bog i form, kan retfærdiggjøre dens registrering i det øiemed at opnaa forfatterretslig beskyttelse. Værket maa være en bog i litterær betydning.

2. Periodiske værker. Dette udtryk omfatter alle tidsskrifter, aviser og publikationer, som udkommer i serier.

3. Karter. Ved de engelske udtryk «map or chart» forstaaes i den forfatterretslige lovgivning kun kartografiske værker.

4. Dramatiske kompositioner. Herunder menes kun en litterær komposition i dramatisk form, derimod ikke iscenesættelse, sceneudstyr osv.

5. Musikalske kompositioner. Herunder gaar baade ord og musik, naar de ønskes beskyttet sammen. Hvis alene ordene i en sang ønskes beskyttet, maa man benytte betegnelsen «bog».

6. Graveringer i sten, træ eller metal og aftryk. De engelske udtryk «engraving, cut, print» anvendes efter loven kun paa billedlige illustrationer eller værker beslægtet med de skjønne kunster, det vil sige gjenstande, som sælges paa grund af deres kunstneriske værdi.

7. Fotografier.

8. Chromo- eller litografier.

9. Fotografiske negativer.

10. Malerier.

11. Tegninger.

12. Billedhuggerværker.

13. Modeller eller tegninger, som er bestemt til at udføres som kunstværker (Information Circular no. 27 af $^{25}/_{7}$ 1905 fra Library of Congress, Copyright Office).

Kap. II.

Beskyttelse for bøger.

§ 1. Den midlertidige beskyttelse.

Der er i de Forenede Stater udfærdiget en lov af 3dje mars 1905, hvorved der for udenlandske bøgers vedkommende er gjort en modifikation i den regel, at to i Amerika trykte exemplarer af værket maa indleveres paa kongresbiblioteket i Washington. Denne nye lov, som danner et tillæg til Revised Statutes, section 4952, er saalydende:

«Naar forfatteren eller eieren af en bog i et fremmed sprog, som blir offentliggjort i et fremmed land før den dag, den offentliggjøres i dette land[1], eller hans testamentsexecutorer, administratorer eller retsefterfølgere deponerer et fuldstændigt exemplar af samme, indeholdende alle karter og andre illustrationer, i kongresbiblioteket i Washington, Columbia District, inden tredive dage efter den første offentliggjørelse af bogen i et fremmed land og indtager i det nævnte exemplar og i alle exemplarer, som sælges eller udbredes i de Forenede Stater, paa titelsiden eller den nærmest følgende side en notis om forfatterrettens reservation i eierens navn med nøiagtig angivelse af datum for den første offentliggjørelse af bogen i følgende ordelag: «Offentliggjort , nitten hundrede og . Beskyttelse af forfatterretten i de Forenede Stater forbeholdt i henhold til lov sanktioneret 3dje mars nitten hundrede og fem af », (Published , nineteen hundred and . Privilege of copyright in the United States reserved under the

[1] Det vil sige: i de Forenede Stater.

Act approved March 3, nineteen hundred an five, by), og naar de inden tolv maaneder efter den første offentliggjørelse af bogen i et fremmed land indregistrerer bogens titel og deponerer to exemplarer af den i originalsproget eller, efter sit eget valg, af en engelsk oversættelse af den, trykt med typer, som er sat inden de Forenede Stater, eller med plader, som er gjort der, og forsynet med en notis om forfatterretten, saadan som den er bestemt ved de nu bestaaende love derom, skal de i et tidsrum af otte og tyve aar fra den dag, da bogen eller den engelske oversættelse, som ovenfor foreskrevet, registreres, have eneret til at trykke, gjenoptrykke, offentliggjøre, sælge, oversætte og dramatisere bogen. Dog skal denne lov alene anvendes paa borgere eller undersaatter af en fremmed stat eller nation, naar denne indrømmer borgere af de Forenede Stater forfatterretslig beskyttelse paa hovedsagelig samme grundlag som sine egne undersaatter.»

Efter denne lov faar man altsaa, naar man opfylder visse betingelser, en frist af et aar, i hvilken man kan tage under overveielse, om man vil søge sit værk endelig beskyttet i Amerika. Og bestemmer man sig derfor og gjør den amerikanske udgave færdig inden et aar og opfylder de for dens udgivelse nødvendige betingelser, opnaar man den beskyttelse, som den øvrige forfatterretslige lovgivning hjemler.

Denne nye lov nævner som gjenstand for den udvidede beskyttelse kun b ø g e r. Omfatter dette udtryk ogsaa periodiske skrifter, f. ex. tidsskrifter eller romanfeuilletoner i dagspressen? Loven siger intet derom. Men da lov af 3dje mars 1891, sec. 11,

bestemmer, at ethvert bind af en bog i to eller flere bind og ethvert nummer af en periodisk publikation skal betragtes som særskilte publikationer, vil det i hvert fald være nødvendigt at opfylde alle de af den amerikanske lovgivning foreskrevne formaliteter for hvert enkelt binds eller nummers vedkommende. Og denne fordring vil i realiteten gjøre beskyttelsen omtrent illusorisk ialfald for romanfeuilletoners vedkommende.

Under udtrykket «bøger» i lov af 1905 antages dramatiske værker ikke at være medindbefattet; se herom nærmere pag. 43.

De betingelser, som maa foreligge, forat en ikke-amerikansk forfatter skal kunne gjøre brug af aarsfristen, er følgende:

1. Bogen maa for første gang være udkommet, efterat lov af 3dje mars 1905 er traadt i kraft. Det følger deraf, at et exemplar af bogen forsynet med den i loven nævnte notis om forbehold før den første udgivelse maa være indleveret i kongresbiblioteket. Og dette kan selvfølgelig kun ske med værker, som udkommer efter lovens ikrafttræden.

Naar nye udgaver af ældre værker indeholder nyt stof, kan man sikre sig beskyttelse for dette nye stof og derved muligens i realiteten opnaa beskyttelse for det hele værk.

2. Bogen maa første gang udgives i et andet sprog end engelsk.

3. Forfatteren eller den som har forfatterretten til bogen maa være borger eller undersaat af et af følgende lande: Norge, Danmark, Storbritannien med besiddelser (heri indbefattet Australien, Canada, Indien,

New Zealand etc.), Det tyske rige, Holland, Belgien, Schweiz, Frankrige, Spanien, Portugal, Italien, Mexico, Costa Rica, Cuba, Chile eller Kina[1]. Værker af disse landes undersaatter er beskyttet i de Forenede Stater i henhold til derom af præsidenten udfærdiget proklamation.

4. Paa det exemplar af bogen, som skal deponeres i kongresbiblioteket, og paa alle exemplarer, som sælges eller udbredes i de Forenede Stater, skal indtages en notis om forbehold af forfatterretten.

Hvis en forfatter eller forlægger kun lader notisen trykke i en del af bogens første oplag, kan han risikere, at exemplarer uden denne reservation finder veien til det amerikanske bogmarked. Og da kan den erhvervede beskyttelse være tabt. Det vil derfor praktisk seet vistnok være nødvendigt, at alle exemplarer forsynes mod notis om reservation, hvis man skal kunne føle sig sikker.

5. Reservationen maa have en bestemt i loven fastsat form og maa være affattet paa engelsk. Den har følgende ordlyd: «Published (her indtages nøiagtig datum for første offentliggjørelse af bogen). Privilege of copyright in the United States reserved under the Act approved March 3, 1905, by (her indtages forfatterens eller eierens navn).»

Denne notis maa trykkes paa titelsiden eller paa bagsiden af titelbladet.

6. Inden tredive dage efter bogens offentliggjørelse i det fremmede land maa et exemplar forsynet med ovenciterede reservation og ledsaget af alle tilhørende

[1] Antagelig ogsaa Japan, i henhold til amerikansk proklamation af 17de mai 1906.

karter, illustrationer etc., deponeres i kongresbiblioteket i Washington. Det er ikke nok, at bogen er sendt inden fristens udløb; den maa være fremkommet til kongresbiblioteket.

Samtidig med bogen bør der ogsaa sendes biblioteket en skrivelse om, at bogen er sendt i henhold til lov af 3dje mars 1905, for at legitimere kravet paa reservation af forfatterretten. Skrivelsen bør ogsaa indeholde rettighedshaverens fulde navn, bogens titel, offentliggjørelsens datum og kravet paa reservation af retten. Kongresbiblioteket har udfærdiget et trykt schema for en saadan skrivelse, som er indtaget paa pag. 66, og som anbefales benyttet.

Saavel bogen som skrivelsen maa selvfølgelig være frankerede og bør gives følgende adresse:

Library of Congress (Copyright Office)
Washington, D. C.
United States of America.

Der kræves ingen afgift for bogens modtagelse i biblioteket eller for dettes afgivelse af erkjendelse af modtagelsen.

§ 2. De øieblikkelige følger af den foreløbige deponering.

1. Den nye lov af 3dje mars 1905 udtaler, at naar den udenlandske forfatter osv. foretager, deponeringen i de fastsatte former og inden tredive dage, og han derhos inden et aar opfylder betingelserne for den endelige erhvervelse af forfatterret, faar han eneret til at trykke, gjenoptrykke, offentliggjøre, sælge, oversætte og dramatisere sin bog («the sole liberty of printing, reprinting, publishing, vending, translating and dramatizing the said book»). Heraf følger ogsaa,

at den foreløbige deponering maa bevirke, at han i det første aar kan hindre enhver reproduktion af bogen paa en af de nævnte maader inden de Forenede Stater. Hvis man ikke antog dette, men gik ud fra, at en amerikansk forlægger i løbet af det første aar uden indhentet samtykke kunde foranstalte en amerikansk udgave, vilde, naar forfatteren inden aarsfristen havde sikret sig retslig beskyttelse, et af to maatte indtræde: Enten maatte da den uden forfatterens tilladelse istandbragte amerikanske udgave blive ulovlig, hvad der vilde være ubilligt ligeoverfor dens forlægger, eller maatte denne fremdeles have ret til at sælge sin udgave eller sit oplag, hvad der paa den anden side vilde være i strid med lovens bud om, at forfatteren skulde have eneret (the sole liberty) til offentliggjørelse i de Forenede Stater.

2. Dernæst medfører den foreløbige deponering ret for forfatteren til at lade sin originaludgave indføre til salg i de Forenede Stater.

At forfatteren kan indføre bogen til salg, staar der vistnok intet udtrykkelig udtalt om i loven.

Men da bestemmelsen om fabrikation i Amerika (the manufacturing clause) og det hermed sammenhængende forbud mod indførsel af bøger har sin grund i lovgivningens ønske om at beskytte den amerikanske produktion, og der i det første aar ikke er foranstaltet nogen amerikansk udgave, og følgelig heller ikke da er nogen amerikansk produktion at beskytte, er grundlaget for indførselsforbudet bortfaldt. De amerikanske toldmyndigheder og Copyright Office i Washington fortolker derfor loven saaledes, at den europæiske udgave (forsaavidt den ikke er paa engelsk) kan indføres i løbet af det første aar[1].

[1] Se Droit d'Auteur 1905, pag. 46, 3dje sp.

Og da, efter hvad der er forklaret ovenfor under 1, forfatteren kan forbyde indførsel af bogen i det første aar, etablerer altsaa indførselstilladelsen en eneret for ham til i det første aar at sælge den europæiske (i tilfælde den norske eller danske) udgave i de Forenede Stater.

Hvis den europæiske forfatter, efter at have sikret sig den foreløbige beskyttelse i de Forenede Stater, i løbet af det første aar i Europa udgiver en engelsk oversættelse af værket, kunde det synes naturligt at antage, at ogsaa denne oversættelse kunde indføres i de Forenede Stater. Men det amerikanske Treasury Department, under hvilket alle spørsmaal om indførsel sorterer, og generalprokurøren har udtalt som sin mening, at indførsel af den engelske udgave ikke er tilladt. Indtil videre maa man derfor gaa ud fra, at saadan indførsel ikke kan ske.

Udgiver man først sin bog i Europa i et andet sprog end engelsk og inden et aar en engelsk oversættelse ligeledes i Europa, bør man, hvis man inden aarsfristen vil sikre sig beskyttelse for en engelsk udgave i de Forenede Stater, have ladet copyright-reservationen indtage ogsaa i den i Europa udgivne engelske oversættelse.

§ 3. Betingelserne for opnaaelse af endelig beskyttelse.

Efterat forfatteren har sikret sig den midlertidige beskyttelse for et aar, maa han inden udløbet af denne frist træffe de nødvendige forføininger for at skaffe sig den varigere beskyttelse. Gjør han ikke dette inden fristens udløb, falder bogen igjen i det

frie og kan reproduceres i de Forenede Stater af hvemsomhelst uden hans autorisation.

Vil forfatteren erhverve sig en varigere beskyttelse, har han at opfylde følgende betingelser:

1. Han maa inden tolv maaneder efter bogens offentliggjørelse i dens hjemland, altsaa inden tolv maaneder efter den datum, han paa den trykte udgave har angivet som offentliggjørelsesdagen, indlevere i kongresbibliotekets Copyright Office eller paa amerikansk postanstalt, adresseret til dette kontor, et trykt exemplar af bogens titelblad. Den nye lov af 3dje mars 1905 udtrykker dette saaledes: «file the title of such book»; dette maa vistnok være at forstaa paa samme maade, som det mere udførlig angives i lov af 3dje mars 1891, sec. 3 (Revised Statutes, sec. 4956): «deliver at the office of the Librarian of Congress or deposit in the mail within the United States, adressed to the Librarian of Congress, at Washington, District of Columbia, a printed copy of the title of the book».

2. Forfatteren maa ligeledes inden et aar i det ovennævnte kontor eller paa amerikansk poststation under kontorets adresse indlevere to exemplarer af bogen eller, om han foretrækker det, af en engelsk oversættelse af den. Disse to exemplarer maa være trykt med typer, som er sat inden de Forenede Stater, eller med plader, som er istandbragt der (lov af 3dje mars 1891, sec. 13, og Rev. St., sec. 4956).

Denne bestemmelse, som amerikanerne kalder the manufacturing clause eller the typesetting clause, vil praktisk talt nødvendiggjøre trykning af den amerikanske udgave i de Forenede Stater.

3. Alle exemplarer af den amerikanske udgave

maa paa titelsiden eller paa titelbladets bagside være forsynet med en anmærkning om beskyttelsen. Denne anmærkning kan formuleres paa en af følgende to maader:

a. «Entered according to act of Congress in the year , by in the office of the Librarian of Congress, at Washington.»
(Indført overenstemmende med kongresloven i aaret 19 . . . af (rettighedshaverens fulde navn) i kongresbibliotekarens kontor i Washington).

b. Copyright (Registreringens aarstal) by (rettighedshaverens fulde navn). (Lov af 18de juni 1874, Rev. St., sec. 4962).

Som det vil sees af Rev. St., sec. 4962, er den her omhandlede indtagelse paa titelbladet af en anmærkning om erhvervelse af retsbeskyttelse ikke egentlig betingelse for forfatterrettens erhvervelse. Paragrafen udtaler kun, at ingen kan anlægge retssag for krænkelse af hans forfatterret, uden at anmærkningen er indtaget. Forfatterretten har han altsaa ogsaa om dette er undladt. Men naar retten ikke kan hævdes ved domstolene uden anmærkningens indførelse, har denne i realiteten betydning af en betingelse for rettens erhvervelse.

4. Den under 1 og 2 omhandlede indlevering af et exemplar af titelbladet og af to exemplarer af bogen til Library of Congress maa iværksættes senest den dag, da den amerikanske udgave offentliggjøres.

I lov af 3dje mars 1905 staar der vistnok kun, at forfatteren inden tolv maaneder efter den første udgivelse af værket i udlandet skal indlevere titelen og deponere to exemplarer i kongresbiblioteket. Men

dette er vistnok kun en knap form for henvisning til bestemmelserne i Rev. St., sec. 4956 om betingelserne for erhvervelse af endelig beskyttelse. Disse bestemmelser antages fremdeles at staa ved magt ogsaa med hensyn til værker, som først udgives i udlandet. Og da sec. 4956 udtaler, at indlevering af titelbladet og de to exemplarer skal foregaa paa eller forinden den dag, da offentliggjørelsen foregaar, maatte dette ogsaa gjælde europæiske værker, som inden et aar offentliggjøres i de Forenede Stater.

§ 4. Beskyttelsens indhold.

Den ret, som den fremmede forfatter erholder, naar han har opfyldt alle betingelser for erhvervelse af den endelige copyright, omfatter eneret til at trykke, gjenoptrykke, offentliggjøre, fuldføre, kopiere, udføre, afslutte og sælge (the sole liberty of printing, reprinting, publishing, completing, copying, executing, finishing and vending the same) samt til at dramatisere og oversætte (exclusive right to dramatize and translate), se Rev. St., sec. 4952.

Lov af 3dje mars 1905 (se foran pag. 8—9) bestemmer, at forfatteren ved den endelige deponering af to i de Forenede Stater trykte exemplarer af bogen kan vælge, om han vil indlevere exemplarer i originalsproget eller i engelsk oversættelse.

Opnaar han da, hvilket alternativ han end vælger, samme retsbeskyttelse?

Hvis han istandbringer en amerikansk udgave i originalsproget, er det klart at han maa blive beskyttet saavel mod eftertryk og dramatisering som mod oversættelse. Thi den senere offentliggjørelse i origi-

nalsproget i de Forenede Stater har retslig den samme betydning som den første udgivelse i hjemlandet, eller — udtrykt paa en anden maade — bogen blir i forhold til den amerikanske lovgivning at betragte, som om den først er udgivet i Amerika. Heraf følger da, at bogen beskyttes i den udstrækning, hvori amerikanske originalværker overhovedet beskyttes.

Men den amerikanske lovgivning har den særbestemmelse, at bøger som helt og holdent er trykt paa et andet sprog end engelsk, i hvilke der altsaa ikke findes engelsk text, toldfrit kan indføres uden hensyn til, om det originale værk ved samtidig udgivelse i de Forenede Stater er beskyttet (se nærmere herom pag. 23—26). En amerikansk forlægger vil være mindre tilbøielig til at overtage forlaget af et europæisk værk paa et andet sprog end engelsk, naar han saaledes ikke kan være sikret mod konkurrerende udgaver, som er trykt i andre lande og indføres til de Forenede Stater. Han kan imidlertid ved særskilt overenskomst med forfatteren sikre sig, at denne ikke indfører exemplarer af originaludgaven, og hvis værket først er udgivet i et af de Bernerunionen tilhørende lande, vil han være sikret mod eftertryksudgaver fra alle unionens lande, idet det i disse er forbudt at foranstalte eftertryksudgaver i udførselsøiemed[1].

Istandbringer forfatteren inden aarsfristen i Amerika en engelsk oversættelse af bogen og deponerer to exemplarer af oversættelsen, opstaar derimod det spørsmaal, om dette retslig er ensbetydende med bogens udgivelse i originalsproget, eller om beskyttelsen kun gjælder oversættelsen. Det har vistnok været deres

[1] Jfr. Droit d'Auteur 1891, pag. 91.

mening, som har inspireret den nye lov, at udgivelsen af en engelsk oversættelse skulde give forfatteren den videregaaende beskyttelse. Men af lovens udtryk, at forfatteren faar «the sole liberty of printing, reprinting, publishing, vending, translating and dramatizing the said book» kan man ikke med sikkerhed slutte noget. Udtrykket «the said book» kan omfatte originalværket med alle oversættelser; men det kan ogsaa forstaaes som gjældende alene den engelske oversættelse. Man er derfor i de Forenede Stater i usikkerhed om lovens fortolkning i saa henseende. En udenlandsk forfatter vil, saalænge spørsmaalet ikke har faaet sin retslige løsning, gjøre rettest i at gaa ud fra, at udgivelsen af en engelsk oversættelse af hans værk i de Forenede Stater kun beskytter oversættelsen, ikke den originale udgave.

Naar man kun erhverver copyright for en engelsk oversættelse af sit værk i de Forenede Stater, har man da opnaaet en e n e r e t til udgivelse af engelske oversættelser af værket? Eller har man kun vundet beskyttelse for sin ene oversættelsesudgave mod eftertryk, dramatisering osv., saaledes at enhver anden kan foranstalte en anden oversættelse og opnaa den samme beskyttelse for den?

Der er fra amerikansk hold gaaet ud fra, at den udenlandske forfatter for at sikre sig e n e r e t til oversættelse i de Forenede Stater skulde maatte udgive en amerikansk udgave af originalværket (altsaa i originalsproget)[1]. Konsekvensen heraf vil være, at udgiver han kun en engelsk oversættelse, vil han ikke opnaa

[1] Th. Solberg i Journal du Droit intern. privé 1891, pag. 390, jfr. Droit d'Auteur 1891, pag. 91, 2den og 3dje sp.

nogen saadan eneret til engelske oversættelser, men alene beskyttelse for sin udgave mod eftertryk osv.

Den tidligere amerikanske lovgivning anerkjendte ikke udtrykkelig nogen beskyttelse for oversættelse. Der kunde derfor ved siden af hverandre existere flere i lige grad beskyttede oversættelser. Men naar de forskjellige oversættelser af samme bog kunde være beskyttet, kunde selvfølgelig ingen af udgiverne have nogen eneret til oversættelse. Retten for hver enkelt af dem kunde alene bestaa i beskyttelse mod, at nogen anden eftertrykte eller paa anden maade uden tilladelse exploiterede deres oversættelse. Den nugjældende lovgivning udtaler i Rev. St., sec. 4952, at the author . . . of any book . . . shall . . . have the sole liberty of printing, reprinting . . . the same, og at authors . . . shall have exlusive right to . . . translate any of their works for which copyright shall have been obtained under the laws of the United States. Naar man erindrer, at der efter sec. 4956 in f. kan erhverves copyright alene for en engelsk oversættelse, kan man ville fortolke den sidste her citerede bestemmelse saaledes, at eneret til oversættelser har forfatteren efter sec. 4952 alene, naar han har udgivet originalværket i Amerika. Hertil kommer, at efter den først citerede del af sec. 4952 har forfatteren eneret til at trykke og gjentrykke sin oversættelse; men der udtales intet om, at han, naar han i Amerika kun udgiver en engelsk oversættelse, har ret til at forbyde andre at oversætte det originale værk til engelsk, hvad der i forhold til hans oversættelse er et ganske selvstændigt arbeide. Med støtte i den ældre lovgivning kan man da muligens ville fortolke den nye lovgivning saaledes, at forfatterens udgivelse

af en engelsk oversættelse ikke medfører eneret til at udgive engelske oversættelser.

Men denne fortolkning kan nærmere beseet neppe være rigtig. De engelske oversættelser, som under den nugjældende lovgivning foranstaltes i de Forenede Stater, maa retslig betragtes fra to forskjellige synspunkter, eftersom de udgives, efterat værket med hensyn til oversættelsesretten er faldt i det frie, eller de udgives, før dette er skeet, af forfatteren eller hans cessionar.

I første tilfælde er det klart, at den som oversætter til engelsk f. ex. en fransk bog, der ingen anmærkning har om copyright-reservation, ligegyldigt om det er forfatteren selv eller en, som gjør det ganske uafhængig af ham, ikke ved at indregistrere sin oversættelse erholder nogen eneret til udgivelse af engelske oversættelser af værket i de Forenede Stater. Men i forhold til sin oversættelse er han author eller proprietor og erhverver som saadan beskyttelse mod enhver ulovhjemlet exploitering af hans arbeide.

Hvis en europæisk forfatter, som i sin originaludgave gjør forbehold om amerikansk copyright og indleverer det nødvendige exemplar deraf og inden et aar iagttager alle former for endelig erhvervelse af retsbeskyttelse for en engelsk oversættelse, ikke opnaar mere end sikkerhed mod eftertryk af sin oversættelse, blir lovens krav om, at han inden 30 dage skal deponere et exemplar af den oprindelige europæiske udgave, at denne skal være forsynet med copyright-notisen, og at den engelske oversættelse maa være foranstaltet inden et aar, ganske betyningsløse. Thi efterkommer forfatteren ikke disse krav, kan han

alligevel opnaa den samme beskyttelse. Sætter han fra først af ingen copyright-notis paa sin europæiske udgave, kan han naarsomhelst senere under iagttagelse af de i Rev. St., sec. 4956 foreskrevne former udgive en engelsk oversættelse og opnaa samme beskyttelse, som en amerikaner opnaar ved udgivelse af en engelsk oversættelse af en ubeskyttet bog. Skaffer han sig den foreløbige etaarige beskyttelse efter lov af 1905, men undlader at foretage videre, kan han ogsaa opnaa den samme beskyttelse for sin senere engelske oversættelse.

Skal der ligge nogen realitet i forhold til en senere engelsk oversættelse i formerne for erhvervelse af foreløbig beskyttelse og i fristen for erhvervelse af den endelige, maa man derfor antage, at den europæiske forfatter, som inden et aar udgiver en engelsk oversættelse af sit værk i de Forenede Stater, dermed erhverver eneret til udgivelse af engelske oversættelser[1].

Gives denne opfatning af loven medhold, vil to engelske oversættelser af forskjellige værker, der i det ydre fremtræder med samme mærke paa retsbeskyttelse, hjemle sine udgivere en ganske væsentlig forskjellig retsbeskyttelse. Begge skal have den samme copyright-notis. I det ene tilfælde hjemler oversættelsen forfatteren eller udgiveren eneret til oversættelse, fordi

[1] Muligens kan der i retning af denne fortolkning sluttes noget af, at Rev. St., sec. 4956 in. f. taler om books in foreign languages, of which only translations in English are copyrighted. Der staar ikke translations alene, saaledes at ordet kunde betegne oversættelser til flere eller alle sprog, men translations in English. Da jo en forfatter, som lader sit værk oversætte, nøier sig med én oversættelse, synes anvendelse af pluralisformen uforstaaelig, medmindre der herved udtryktes, at der var erhvervet eneret til alle oversættelser til engelsk.

oversættelsen er istandbragt i henhold til bestemmelserne i Rev. St., sec. 4956. I det andet tilfælde har oversætteren eller udgiveren ingen saadan eneret, fordi værket ikke er beskyttet i de Forenede Stater enten i originaludgave eller i engelsk oversættelse. Det kan da oversættes af hvemsomhelst; og oversætteren opnaar kun beskyttelse mod direkte eftertryk af sin oversættelsesudgave[1].

§ 5. Om indførsel af bøger.

Medens der i andre lande i almindelighed gjælder den regel med hensyn til indførsel af bøger, at naar et værk er beskyttet i landet, er indførsel til salg af eftertryksudgaver eller ulovlige oversættelser forbudt, har de Forenede Stater paa dette omraade særlige og temmelig komplicerede bestemmelser.

Hovedregelen er i de Forenede Stater, at saalænge forfatterretten varer, er indførsel af en beskyttet bog eller af udgaver af den eller af plader af den, som er gjort med typer sat udenfor de Forenede Stater, forbudt (Rev. St., sec. 4956).

Fra denne regel gjøres dog følgende undtagelser:

1. De bøger, der er omhandlet i paragraferne 512 til 516 incl. i lov af 1ste oktober 1890 betitlet «An act to reduce the revenue and equalize the duties on imports and for other purposes». Disse paragrafer gjælder:

§ 512, bøger, som har været trykt i mere end tyve aar;

[1] Med hensyn til, hvordan det vil stille sig med opførelsesretten til dramatiske arbeider under de to forskjellige forudsætninger se nedenfor pag. 44.

§ 513, bøger og brochurer, som er trykt udelukkende i andre sprog end engelsk, og bøger trykt i ophøiet skrift for blinde;

§ 514, bøger, som er indført for staten eller kongresbiblioteket;

§ 515, bøger, som i god tro er indført for lærde selskaber og ikke i mere end to exemplarer;

§ 516, bøger tilhørende immigranter, og som har været i deres eie i mindst et aar.

I den ovenfor nævnte toldlov af 1890 danner de her nævnte paragrafer den saakaldte «free list», fortegnelsen over de værker, som kan indføres toldfrit. Ved deres indtagelse i forfatterretsloven af 3dje mars 1891 (Rev. St., sec. 4956) har de ved siden af den fiskale faaet en ny betydning, idet de er blevet bestemmende for, hvilke værker af forfatterretslige og industrielle hensyn kan tillades indført uden hensyn til, at værker, der har opnaaet copyright, bør være beskyttet mod indførsel af uautoriserede udgaver.

Den lov, som disse paragrafer tilhører, benævnes i almindelighed Mac Kinley Bill eller Mac Kinley Act. Den er i 1894 afløst af en ny lov og derpaa af den nugjældende tariflov af 24de juli 1897, som indeholder den samme liste med nogle uvigtige forandringer og med forandret paragrafnummer. Bestemmelsen i Rev. St., sec. 4956 antages at gjælde den nuværende «free list» (Droit d'Auteur 1894, pag 166—167, og 1899, pag. 119).

Som man vil se, er der neppe andre end bestemmelserne i §§ 512 og 513, som kan have nogen videre praktisk betydning.

Bestemmelsen i § 512 synes noget uklar, idet det

ikke af udtrykkene fremgaar, om det er nok til at aabne adgang til indførsel, at vedkommende værk første gang er offentliggjort for mere end tyve aar siden, eller om der kræves, at de exemplarer, som søges indført, skal være trykt saa langt tilbage i tiden. De amerikanske toldmyndigheder synes med hensyn til spørsmaalet om toldfri eller ikke toldfri indførsel mest tilbøielig til at anvende den strengere fortolkning. Men da § 512 neppe vil være forstaaelig, hvis det ikke var dens mening at tillade fri indførsel af alle litterære værker efter et tidsrum af 20 aar, er det muligt, at denne opfatning kan blive underkjendt af domstolene (Th. Solberg i Droit d'Auteur 1892, pag. 73)[1].

Bestemmelsen i § 512 faar med hensyn til spørsmaalet om tilladeligheden af indførsel eller ikke først retsvirkning tyve aar efter at lov af 3dje mars 1891 er traadt ikraft. Da loven traadte ikraft 1ste juli 1891, faar bestemmelsen først forfatterretslig betydning efter 1ste juli 1911.

Af størst betydning er bestemmelsen i § 513 om, at bøger og brochurer, som er trykt udelukkende i andre sprog end engelsk, kan indføres uden hensyn til om værket er copyrighted. Ordet «udelukkende» har her ikke den betydning, at der ikke maa være trykt nogen engelsk udgave af værket. Der menes derved kun, at vedkommende exemplarer ikke maa

[1] I en afhandling af Th. Solberg i Journal du Droit international privé, 1891, pag. 379 flg. synes oversætteren, A. Darras, at være af den opfatning, at indførsel af bøger altid er tilladt, naar 20 aar er hengaaet siden værkets første udgivelse (se pag. 388, noten jfr. Droit d'Auteur 1891, pag. 91, 3dje sp).

indeholde nogen text i engelsk sprog (Droit d'Auteur 1892, pag. 73). Indførselsforbudet gjælder altsaa kun bøger i engelsk sprog og selv disse kun, forsaavidt de ikke har været trykt i tyve aar. Der er herved gjort en meget stor begrænsning i forbudet. Paa den anden side er tilladelsen til at indføre de bøger, som nævnes i «the free list», ikke indskrænket til at gjælde blot forfatteren og hans repræsentanter. Enhver kan indføre dem uden nogen tilladelse fra forfatterens side (se herom nærmere nedenfor pag. 30—33).

Paa grund heraf kan der fra lande, som ikke staar i gjensidigt beskyttelsesforhold til de Forenede Stater, og som heller ikke tilhører Bernerunionen, indføres eftertryksudgaver i andre sprog end engelsk, hvad der kan være til afbræk for salg af de autoriserede udgaver.

2. Dernæst kan enhver mod betaling af toldafgift indføre til brug, men ikke til salg, indtil to exemplarer paa engang af en bog uden hensyn til, om værket er beskyttet i de Forenede Stater. Denne bestemmelse har paa grund af sin begrænsning formodentlig ikke videre økonomisk betydning til skade for forfatteren.

3. Videre er det tilladt at indføre exemplarer af aviser og tidsskrifter, naar det, som de indeholder af værker beskyttede i de Forenede Stater, er autoriseret af forfatteren, det vil sige, naar han har tilladt benyttelsen af sit beskyttede værk i avisen eller tidsskriftet (jfr. Droit d'Auteur 1891, pag. 91—92).

4. Endelig indeholder Rev. St., sec. 4956 in fine den bestemmelse, at med hensyn til bøger i fremmede sprog, af hvilke alene engelske oversættelser er retsbeskyttet

(are copyrighted), skal indførselsforbudet alene gjælde oversættelsen af bogen, medens indførsel af exemplarer i originalsproget skal være tilladt.

Denne undtagelse synes at falde sammen med den i Mac Kinley billen § 513 nævnte, at bøger og brochurer, som er trykt udelukkende i andre sprog end engelsk, kan indføres uden hensyn til, om der er erhvervet forfatterretslig beskyttelse.

Det er ogsaa udtalt fra kompetent hold, at den efter vedtagelsen af undtagelserne fra indførselsforbudet i Mac Kinley billen § 513 ingen selvstændig betydning har og alene er bleven staaende i loven ved en uopmærksomhed[1].

Har end slutningsbestemmelsen af sec. 4956 ingen væsentlig betydning som lovstiftende, er den i hvert fald ikke uden interesse for fortolkningen af den amerikanske lov. Den begynder nemlig med at udtale: That in the case of books in foreign languages, of which only translations in English are copyrighted osv. Man maa kunne gaa ud fra, at udtrykket «are copyrighted» ikke blot betegner, at de nødvendige former, indregistrering og indlevering, er udført, men betyder, at der er erhvervet retsbeskyttelse, hvad der f. ex. i sec. 4963 er udtrykt med «obtain a copyright». Og naar slutningsbestemmelsen i sec. 4956 udtaler «of which only translations in English are copyrighted», saa synes heraf at maatte kunne sluttes, at hvis man kun foretager de for beskyttelse nødvendige skridt

[1] Thv. Solberg, La nouvelle loi des Etats-Unis sur la propriété litteraire et artistique i Journal du Droit intern. privé, 1891, pag. 379 flg., se pag. 388. Jfr. Droit d'Auteur, 1891, pag. 91. Se ligesaa Thv. Solberg i Dr. d'Aut. 1892, pag. 72, 2den sp.

med hensyn til en engelsk oversættelse af værket, saa erhverver man ogsaa kun retsbeskyttelse med hensyn til oversættelsen, ikke med hensyn til originalen.

Efterat der er redegjort for, hvilke bøger kan indføres uden hensyn til, at copyright er erhvervet, og hvilke ikke, staar tilbage at besvare det spørsmaalet: Er indførselsforbudet absolut, saaledes at det gjælder saavel forfatteren som tredjemand?

Som ovenfor forklaret gjælder indførselsforbudet kun bøger i engelsk sprog. Hvis saadanne bøger tillodes indført, vilde følgen kunne blive, at de kunde sælges til en lavere pris end de i de Forenede Stater paa engelsk trykte udgaver. Og dette vilde igjen kunne lede til, at amerikanske bøger blev trykt udenfor landet, og at den amerikanske bogtrykkervirksomhed vilde bukke under i konkurrance med udlandets. For at styrke og støtte landets industri fik derfor den mægtige amerikanske Typografical Union ved lovreformen i 1891 sat igjennem, at ingen bog skulde kunne beskyttes i de Forenede Stater, medmindre den var trykt med typer, som var sat inden landet, eller med plader, som var gjort der[1]. Og som nødvendigt supplement til denne bestemmelse maatte der da ogsaa, forat den skulde faa fuld effektivitet, fastsættes, at indførsel af bøger skulde være forbudt. Men da paa den anden side salg af bøger i andre sprog end engelsk ikke spillede nogen stor økonomisk

[1] Treasury Department har nylig erklæret, at værker, som er trykt i udlandet med typer sat inden de Forenede Stater eller med plader gjort der, kan indføres, idet Rev. St., sec. 4956 ikke kræver, at værket skal være trykt i Amerika, men alene at det skal være trykt med materialer, som er istandbragt der. Se Copinger, pag. 767.

rolle, blev indførselsforbudet kun gjort gjældende for bøger i engelsk sprog.

Da indførselsforbudet er etableret af industrielle og ikke af forfatterretslige hensyn, synes den nødvendige følgeslutning at maatte være, at forbudet er absolut, at det er bindende for forfatteren eller den, der har erhvervet copyright i de Forenede Stater, ligesom for enhver anden[1].

Denne retsopfatning er bleven fastslaaet af Treasury Department i et cirkulære til toldmyndighederne af 3dje juli 1891[2], i hvis 1ste og 2det afsnit udtales, at naar de bøger, hvis indførsel er forbudt ved sec. 4956, indføres med forfatterens samtykke, skal de konfiskeres til fordel for staten. Derimod skal de konfiskeres til fordel for forfatterrettens indehaver, naar de indføres uden hans samtykke. Samtykke fra forfatteren eller den amerikanske forfatterrets indehaver kan altsaa ikke gjøre indførselen lovlig. Følgelig maa forbudet ogsaa gjælde denne personlig. I 1897 indtraf det tilfælde, at de amerikanske indehavere af forfatterretten til en engelsk bog, efter at have udsolgt den i Amerika trykte udgave, indførte endel exemplarer af den engelske udgave. Disse blev beslaglagte; og paa forlæggernes reklamation nægtede Treasury Department at lade bøgerne udlevere, idet det gjorde gjældende, at de maatte konfiskeres i henhold til lov af 3dje mars 1891 sec. 3 (Rev. St., sec. 4956). En bestemmelse om, at skriftlig tilladelse fra indehaveren af forfatterretten skulde være nødvendig, for

[1] Af en anden opfatning synes dog Thv. Solberg at have været; se Journal du Droit intern. privé 1891, pag. 388.

[2] Se Droit d'Auteur 1892, pag. 77.

at man skulde kunne indføre to exemplarer af den udenlandske udgave af et værk til eget brug, var foreslaaet under forberedelsen af lov af 3dje mars 1891, men blev opgivet.

Bøger, som helt og holdent er trykt i et andet sprog end engelsk, omfattes som tidligere nævnt ikke af indførselsforbudet. De kan indføres i de Forenede Stater. Men der kan spørges, om det blot er forfatteren eller den, som har erhvervet copyright i landet, der kan indføre ikke-engelske udgaver, eller om enhver har ret dertil.

I en afhandling i «Droit d'Auteur» for 1899, pag. 119 er der gaaet ud fra, at hvemsomhelst har ret til at indføre udgaver i andre sprog end engelsk. Treasury Department har den 13de april 1899 truffet den afgjørelse, at «oversatte bøger, som er trykt udelukkende i et andet sprog end engelsk, gaar ikke ind under indførselsforbudet i art 3 i lov af 3dje mars 1891 og kan indføres toldfrit, selv om udgaverne i engelsk sprog maatte være beskyttet i de Forenede Stater». Det gjaldt her indførsel af oversættelser til fremmede sprog af engelske værker. De amerikanske forlæggere af et engelsk værk vilde vide, om de alene var berettiget til at indføre i udlandet trykte oversættelser af værket, eller om andre ogsaa kunde indføre oversættelser uden deres tilladelse. Naar Treasury Department som svar herpaa udtaler, at indførsel kan foregaa, «selvom udgaverne i engelsk sprog maatte være beskyttet i de Forenede Stater», med andre ord, at den omstændighed, at de amerikanske forlæggere har erhvervet en retsbeskyttelse, ikke hindrer indførsel, maa dets erklæring vistnok forstaaes saaledes, at hvemsomhelst kan indføre en saadan oversættelse.

Dernæst er det i Rev. St., sec. 4956 in fine udtalt, at i tilfælde af bøger i fremmede sprog, af hvilke alene oversættelser til engelsk er beskyttede, skal indførselsforbudet alene gjælde oversættelsen, og indførsel af bøgerne i originalsproget skal være tilladt. Denne bestemmelse maa efter sin affatning[1] forstaaes derhen, at hvemsomhelst kan indføre bøgerne i originalsproget.

Og forsaavidt den originale udgave i et andet sprog end engelsk er beskyttet i de Forenede Stater, maa vistnok tilladelsen til at indføre bøger, som er skrevet udelukkende paa et andet sprog end engelsk («free list» § 513), ogsaa forstaaes som gjældende alle og enhver.

Uagtet altsaa indførsel af bøger i andre sprog end engelsk er enhver tilladt, har man dog i teorien villet tilkjende forfatteren eller den, som har faaet retten i de Forenede Stater, en retsbeskyttelse ligeoverfor den tilladte indførsel. I den nævnte afhandling i Droit d'Auteur 1899 udtales herom følgende:

«Man kan imidlertid ikke deraf slutte, at forfatteren af det originale ikke-engelske værk, for hvilket der er erhvervet copyright i de Forenede Stater, ikke kan forfølge de personer som importerer eller holder tilsalgs eftertryksudgaver i dette land. Det er sandt, at artikel 3 i lov af 1891 (Rev. St., sec. 4956) ikke kan anvendes, thi loven selv forbyder ikke indførsel af værker i et ikke-engelsk sprog; men det er i kraft af lovens art. 7 og 8 (Rev. St., sec. 4964 og 4965),

[1] Jfr. hermed Rev. St., sec. 4952, som nævner alle de rettigheder, som faaes ved erhvervelse af copyright, men herunder ikke medtager nogen eneret til indførsel.

at indførsel eller salg af exemplarer, som er istandbragt uden lovlig konstateret samtykke fra den, som er indehaver af retten, kan straffes» (pag. 119)[1].

Den nævnte sec. 4964, som det her for bøgers vedkommende gjælder, lyder saaledes:

«Enhver som efter indregistrering af titelen af nogen bog og deponering af to exemplarer af bogen, saaledes som foreskrevet i denne lov, i strid med denne lovs bestemmelser inden den bestemte tidsfrist og uden først at have erholdt skriftlig samtykke, undertegnet af forfatterrettens indehaver i nærvær af to eller flere vidner, trykker, offentliggjør, dramatiserer, oversætter eller indfører eller som vidende om, at dette er skeet, sælger eller udstiller til salg noget exemplar af en saadan bog, skal forbryde ethvert exemplar deraf til vedkommende indehaver og skal ligeledes forbryde og betale saadan skadeserstatning, som af indehaveren maatte blive inddrevet under civil sag ved retmæssigt forum.»

Det vil heraf sees, at lovbestemmelsen ikke fastsætter konfiskation og skadeserstatning for enhver indførsel, men kun for den indførsel som er i strid med lovens bestemmelser («Every person, who . . . . shall, contrary to the provisions of this act, ... import» etc). Da som ovenfor forklaret, indførsel af udgaver i andre sprog end engelsk i alle tilfælde er tilladt, kan denne indførsel ikke være «contrary to the provisions of this act», og straffebestemmelsen synes

[1] Denne opfatning er ogsaa fremsat i Copinger, pag. 767, men synes ikke at have været gjort til gjenstand for selvstændig granskning af udgiveren.

derfor ikke at kunne være anvendelig paa indførsel af udgaver i andre sprog end engelsk.

§ 6. Beskyttelsens varighed.

Medens enkelte andre lovgivninger, saaledes baade den norske og den danske, kun tilstaar vedkommende forfatter en kortvarigere beskyttelse med hensyn til oversættelsesretten end for forfatterrettens udnyttelse paa de andre omraader, er i de Forenede Stater forfatterens eneret til oversættelse af samme varighed som hans eneret til at foranstalte direkte aftryk.

Bestemmelserne om forfatterrettens varighed findes i Rev. St., sec. 4953 og 4954. Den første er saalydende:

«Forfatterret tilstaaes for et tidsrum af otte og tyve aar fra indregistreringen af værkets titel paa den maade, som nedenfor angives:»

Sec. 4954 lyder saaledes:

«Forfatteren, opfinderen eller tegneren, hvis han endnu er ilive, eller hans enke eller børn, hvis han er død, skal faa den samme udelukkende ret fornyet for et yderligere tidsrum af fjorten aar, naar de paany indregistrerer værkets titel eller en beskrivelse af den gjenstand, som saaledes er beskyttet, og opfylder alle bestemmelser med hensyn til den oprindelige erhvervelse af forfatterret inden sex maaneder før udløbet af den første frist; derhos skal de inden to maaneder efter denne fornyelse lade en udskrift af registreringen offentliggjøre i fire uger i en eller flere aviser, som trykkes i de Forenede Stater.»

Forfatterens rettigheder varer altsaa i alle tilfælde i otte og tyve aar fra registreringen. Hvis forfatterretten ved denne termins udløb endnu tilhører ham

selv eller, om han er død, hans enke eller børn, kan disse faa den forlænget for yderligere fjorten aar. Da forfatterretten efter Rev. St., sec. 4952 ogsaa omfatter oversættelsesretten, varer denne altsaa lige længe.

Medens fristen i almindelighed i andre lande regnes fra den første offentliggjørelse, regnes den i de Forenede Stater for udenlandske bøger, af hvilke inden et aar en amerikansk beskyttet udgave istandbringes, fra offentliggjørelsen eller rettere fra registreringen af den amerikanske udgave.

Og der tages intet hensyn til beskyttelsens varighed i hjemlandet paa den maade, at den i Amerika skulde ophøre, saasnart den ophørte i hjemlandet, hvis beskyttelsen her var af kortere varighed. Medens i Norge en amerikansk forfatter, dersom han ikke har foranstaltet en oversættelse inden et aar efter den første offentliggjørelse, hvad der sjelden vil være tale om, kun har eneret til oversættelse i ti aar, varer den norske forfatters eneret til amerikansk oversættelse, naar han først har sikret sig denne ret, i otte og tyve eller muligens i to og firti aar.

§ 7. Afgifter for registrering m. m. Former for overdragelse af forfatterretten.

Da det under senere mulige tvistigheder kan være af betydning for forfatteren at kunne konstatere, naar de forskjellige forsendelser til Library of Congress er foregaaet, bør de altid sendes rekommanderet.

Den første registrering af det udenlandske værk, hvorved dette sikres foreløbig beskyttelse for et aar, sker afgiftsfrit. Og Library of Congress udfærdiger ogsaa uden betaling erkjendelse af modtagelsen af anmeldelsen og det første exemplar af bogen.

Ved registrering for erhvervelse af endelig beskyttelse har man for værker af udenlandske forfattere uden hensyn til, om eieren af retten i Amerika er borger eller fast bosiddende i de Forenede Stater eller ikke, at betale for registreringen en dollar, for officiel gjenpart af registreringen femti cents, for indregistrering og bekræftelse af dokument om overdragelse af forfatterret en dollar og for gjenpart af overdragelsen en dollar. For en officiel erkjendelse af modtagelsen af to exemplarer betales femti cents. Disse afgifter indbetales til kongresbiblioteket[1]. Afgiften for indregistrering af værket maa selvfølgelig være fremkommet samtidig med bøgerne eller senest den dag, da værket offentliggjøres.

Da ethvert certifikat, som udfærdiges af Copyright Office, maa være forsynet med et ti-cents stempelmærke, maa dette beløb lægges til de nævnte afgifter, saafremt gjenpart forlanges[2].

Alle remisser bør ske i postanvisninger, betalbare til Register of Copyrights.

Der udgives af Library of Congress ugentlig en katalog over alle registreringer. Denne katalog har da betydningen af en erkjendelse af modtagelsen af de der opførte værker og vil derfor i de fleste tilfælde kunne overflødiggjøre særskilt certifikat fra biblioteket.

Rev. St., sec. 4955 bestemmer, at forfatterretten lovlig kan overdrages ved skriftligt dokument, og saadan overdragelse skal indregistreres i kongresbiblio-

[1] Rev. St., sec. 4958 udtaler, at the Librarian of Congress skal modtage dem; de bør formentlig nu ligesom alle tryksager adresseres til: «The Register of Copyrights, Copyright Office, Library of Congress, Washington, D. C.

[2] Droit d'Auteur 1899, pag. 115.

teket inden sexti dage efter dens udførelse; i mangel heraf er overdragelsen uden nærmere meddelelse ugyldig ligeoverfor senere erhverver eller panthaver, som kan legitimere sin ret.

Ved siden heraf bestemmer sec. 4964 og sec. 4965, at enhver som udgir et værk af de i disse sectioner nævnte slags, for hvilket der er erhvervet beskyttelse i de Forenede Stater, maa kunne legitimere sin ret hertil ved skriftligt dokument, undertegnet i nærvær af to eller flere vidner.

At der tiltrænges to vitterlighedsvidner ved overdragelsesdokumentets undertegning er saaledes udtrykkelig udtalt for deres vedkommende, som udleder sin ret fra den første amerikanske udgiver (proprietor), derimod ikke for dennes vedkommende, naar han udleder sin ret til den første amerikanske udgave fra den udenlandske forfatter. Det er vel sandsynligt, at de samme former vil kræves anvendt i begge tilfælde. Bowker anbefaler som det sikreste at anvende vitterlighedsvidner i alle tilfælde [1].

De her citerede lovbestemmelser om overdragelse gjælder antagelig kun udgivne værker, derimod ikke manuskripter, som endnu ikke er udgivne [2]. For disse sidste gjælder de almindelige i common law fastslaaede regler [3].

§ 8. Straffebestemmelser.

Enhver forsømmelse fra indehaveren af forfatterretten med hensyn til indleverelse eller indsendelse i posten af exemplarer af det offentliggjorte værk, paa-

[1] Bowker, pag 16.
[2] Th. Solberg i Journal du Droit intern. for 1891, pag. 384.
[3] Jfr. Bowker, l. c. pag. 15.

budt i sec. 4956 og 4959, er gjenstand for en bod paa fem og tyve dollars, der inddrives af kongresbibliotekaren gjennem gjældssøgsmaal (Rev. St., sec. 4960). Der er her intet udtalt om, hvorvidt forfatterretten ogsaa er tabt eller ikke. At det første maa være tilfælde, fremgaar imidlertid af begyndelsen af sec. 4956, der er saalydende: «No person shall be entitled to a copyright unless he shall, on or before the day of publication, in this or any foreign country, deliver» osv. Det er ogsaa udtalt i et af Library Office i 1891 udgivet cirkulære indeholdende anvisning til, hvordan man skal sikre sig forfatterretten[1].

Dersom man uden at have erhvervet copyright sætter den lovbestemte notis om dens erhvervelse eller det samme i andre ordelag ind i en bog, eller man vidende om, at det urigtig er skeet, udgiver eller sælger en saadan bog eller indfører exemplarer deraf fra udlandet, straffes man med en bod af et hundrede dollars, hvoraf halvdelen tilfalder vedkommende berettigede, som anlægger sag, halvdelen staten (lov af 3dje mars 1897, Rev. St., sec. 4963).

Hver den som trykker, offentliggjør, dramatiserer, oversætter eller importerer en i de Forenede Stater beskyttet bog eller som vidende om, at dette er skeet, sælger eller udstiller til salg noget exemplar af en saadan bog, maa finde sig i, at ethvert exemplar, som findes hos ham, konfiskeres til indtægt for rettighedens indehaver, og maa betale skadeserstatning, der indtales ved civilt søgsmaal (Rev. St., sec. 4964).

[1] Without the deposit of copies above required, the copyright is void, and a penalty of 25 dollars is incurred. Se Copinger, pag. CXXXVIII.

Dom kan ikke erhverves i nogen sag angaaende forfatterret, med mindre sagen er paabegyndt inden to aar efter, at den ulovlige handling er foretaget (Rev. St., sec. 4968).

Kap. III.

Beskyttelse for dramatiske værker.

§ 1. Betingelserne for opnaaelse af beskyttelse for dramatiske værker.

De betingelser, som skal opfyldes med hensyn til dramatiske værker, er noget forskjellige fra dem, som er fastsat for bøgers vedkommende, dels fordi lov af 3dje mars 1905 ikke antages at omfatte dramatiske værker, dels fordi bestemmelserne i lov af 3dje mars 1891 er forskjellige for bøger og for dramatiske værker.

1. Den første betingelse er, at indehaveren af forfatterretten senest den dag, da værket først offentliggjøres i eller udenfor de Forenede Stater, indleverer i kongresbibliotekets Copyright Office eller paa amerikansk postanstalt adresseret til dette kontor et trykt exemplar af det dramatiske værks titel (Rev. St., sec. 4956).

2. Dernæst maa der sammesteds og inden samme tidspunkt indleveres to exemplarer af det dramatiske værk (Rev. St., sec. 4956).

Medens loven udtrykkelig udtaler, at det exemplar af titelen, som indleveres, skal være trykt, er intet sagt om, hvorvidt det samme maa være tilfælde med de to exemplarer af værket selv, som skal indleveres, naar værket ellers kun foreligger i manuskript.

Det har i Copyright Office været praksis at modtage to exemplarer af et drama trykt med skrivemaskine, men det sikreste er at indlevere to paa almindelig maade trykte exemplarer.

Dels støttet paa lovens tilblivelseshistorie, dels paa dens ordlyd, dels paa en amerikansk dom af 1894 angaaende et musikalsk værk antager man, at det ikke er nødvendigt, naar det dramatiske værk udkommer i trykken, at lade trykningen ske med typer, som er sat i de Forenede Stater.

Det oprindelige udkast til den amerikanske lov af 3dje mars 1891 var formet saaledes, at alle de arter af værker, som reproduceres ved en mangfoldiggjørende metode, og som udtrykkelig blev opregnet, skulde være mangfoldiggjort inden de Forenede Stater. De amerikanske forfatteres og forlæggeres forening indgik da med en forestilling om, at denne betingelse kun skulde opstilles for bøgers vedkommende, og nævnte blandt grundene for sit forslag, at den vanskelig lod sig efterkomme for dramatiske værker, da disse ikke i almindelighed forelaa trykte. Denne modifikation blev først bifaldt, men derpaa ved lovens endelige behandling forandret saaledes, at betingelsen om fabrikation inden de Forenede Stater blev opretholdt foruden for bøger ogsaa for fotografier, chromolitografier (farvetryk) og litografier, derimod ikke for de øvrige i paragrafen nævnte arter af værker, hvoriblandt dramatiske værker. Man maa heraf slutte, at betingelsen kun gjælder disse fire arter af værker og ikke kan udvides til at gjælde andre.

Efter sagens natur synes vistnok dramatiske værker at skulle gaa ind under begrebet bøger. Imid-

lertid skjelner den amerikanske lovgivning mellem dem. I Rev. St., sec. 4952 opregnes de forskjellige slags værker, som er gjenstand for forfatterretslig beskyttelse, og her nævnes dramatiske værker som en særegen klasse ved siden af bøger (any book, map, chart, dramatic or musical composition, engraving osv.). I sec. 4963 fastsattes straf for bedragersk anvendelse af notisen paa titelbladet om forbehold af forfatterretten, og her nævnes atter dramatiske værker som en egen kategori forskjellig fra bøger. Medens sec. 4964 indeholder bestemmelserne om konfiskation og erstatning for indgreb i forfatterretten med hensyn til bøger, findes de tilsvarende bestemmelser for alle andre værkers og deriblandt dramatiske værkers vedkommende i sec. 4965.

Da det af lovens øvrige paragrafer saaledes fremgaar, at der i retslig henseende sondres mellem bøger og dramatiske kompositioner, maa man kunne drage den slutning, at en lignende sondring maa blive at anvende ligeoverfor sec. 4956, saaledes at denne paragrafs bestemmelse om, at de to exemplarer af en bog, som skal indleveres til kongresbiblioteket, skal være trykt med typer sat i de Forenede Stater, alene gjælder bøger, ikke dramatiske værker[1].

I en for distriktsdomstolen (Circuit Court) i Massa-

[1] Det er i modsat retning at lægge mærke til, at sec. 4962, der bestemmer, at sag ikke kan anlægges for indgreb i forfatterretten, uden at det beskyttede værk er forsynet med notisen om forfatterrettens reservation, og som ligeledes opregner alle de arter af værker, som er beskyttede, ikke nævner dramatiske værker, men derimod bøger. Her maa altsaa dramatiske værker antagelig omfattes af udtrykket «bøger». Denne lovparagraf er imidlertid bibeholdt fra lov af 8de juli 1870 og

chusetts i 1894 verserende sag (Littleton v. Oliver Ditson Company) angaaende beskyttelse for en musikalsk komposition søgte den indstevnte at gjøre gjældende, at værket ikke var beskyttet, fordi de to kopier af musikbladene, som var deponeret, ikke var trykt paa plader, som var graverede, eller typer, som var sat inden de Forenede Stater. Men dommeren udtalte bl. a.: «Det er rimeligt at antage, at «bog» og «musikalsk komposition» lige meget var bestemt til at betegne forskjellige gjenstande som «landkart, søkart, gravure» og de andre opregnede gjenstande. Hvis kongressen havde villet medtage en musikalsk komposition blandt de beskyttede værker, som maatte fabrikeres i landet, vilde den have ladet den figurere i listen over de værker, som var underkastet denne betingelse.» Overensstemmende med denne betragtning, som med lige styrke kan anvendes paa dramatiske værker, blev dommen afsagt og senere stadfæstet af appelretten[1].

Saalænge det dramatiske værk kun foreligger i manuskript og endnu ikke har været opført, er det beskyttet mod trykning og offentliggjørelse i henhold til Rev. St., sec. 4967. Derimod indeholder lovgivningen ingen bestemmelse om, hvorvidt en anden end forfatteren uden dennes samtykke kan opføre et kun i manuskript foreliggende værk, som endnu ikke har været opført.

Ifølge common law antages imidlertid forfatteren

det tør bero paa en inkurie, at ikke her som i sec. 4965 «dramatic» er tilføiet foran ordene «musical composition» ved lovforandringen i 1891.

[1] Hamlin, pag. 59; se ogsaa Droit d'Auteur 1906, pag. 1—3.

ogsaa at have eneret til offentlig opførelse af sit dramatiske værk, saalænge dette kun foreligger i manuskript eller ialfald ikke er trykt med hans samtykke[1]. New Yorks høiesteret udtalte i en sag i 1899 (Daly v. Walrath) angaaende opførelse af Sudermanns «Die Ehre», at «sagsøgeren var indehaver af forfatterens common-law-ret til opførelse af stykket i dette land; men denne ret faldt i det frie, da det originale drama senere blev udgivet og solgt i bogform med Sudermanns samtykke». Domstolen udtalte tillige, at «offentliggjørelsen af dramaet i trykken med vedkommendes samtykke tilintetgjorde common-law-retten til det; og dramaet blev alles eiendom, da en gyldig forfatterretslig beskyttelse ikke var sikret»[2].

Paatalen i henhold til common-law kan kun ske gjennem civilt søgsmaal. Et saadant virker imidlertid lidet afskrækkende ligeoverfor reisende skuespillerselskaber, som hurtig drager fra den ene stat til den anden. De enkelte stater er derfor begyndt at vedtage speciallove, som mere effektivt beskytter forfattere af dramatiske og musikalske værker, der ikke har været udgivne, mod uhjemlet offentlig opførelse. Saadanne love er vedtagne i staterne New York, Pennsylvanien, New Jersey, Ohio, Louisiana og Oregon og var i 1904 under forberedelse i Massachusetts, Virginia, Rhode Island, Kentucky og Jowa.

Lov af 3dje mars 1905 (se foran pag. 8—9) be-

[1] Two principles are settled in English and American jurisprudence: At common law the owner of an unpublished literary composition has an absolute property therein (Drone on Copyright, pag. 101). Se ogsaa Copinger, pag. 764.

[2] Hamlin, pag. 94.

stemmer om bøger, at naar de udkommer i fremmed land og paa fremmed sprog, kan der erhverves en midlertidig beskyttelse for et aar, hvis et exemplar inden tredive dage deponeres i kongresbiblioteket, og bogen er forsynet med notis om forbehold af forfatterretten. Og for at den endelige og varige retsbeskyttelse skal opnaaes, maa de sædvanlige betingelser herfor opfyldes inden et aars forløb.

Gaar man ud fra, at udtrykket «bog» i lov af 1891 ikke omfatter dramatiske værker, er det naturligt at anvende samme fortolkning ligeoverfor loven af 1905. Og det saameget mere, som denne lov opregner alle de rettigheder, som den endelige retsbeskyttelse tilkjender forfatteren (the sole liberty of printing, reprinting, publishing, vending, translating and dramatizing) og herunder ikke nævner opførelsesretten. Det vilde være mindre rimeligt at gaa ud fra, at en dramatisk forfatter, som fulgte lov af 1905, ikke skulde være beskyttet mod utilladt opførelse, end at antage, at lov af 1905 ligesom lov af 1891 under «bøger» ikke medtager dramatiske værker.

Forstaaelsen af lov af 1905 paa dette punkt har endnu ikke foreligget til afgjørelse for de amerikanske domstole. En dramatisk forfatter gjør derfor rettest i udelukkende at holde sig til bestemmelserne i lov af 3dje mars 1891. Opfylder han strax de der fastsatte betingelser, vil han være sikker paa at hans værk er beskyttet mod uhjemlet opførelse[1].

[1] Jfr. Droit d'Auteur 1906, pag. 3.

§ 2. Opførelse af dramatiske værker.

Den som har erhvervet copyright, har dermed ogsaa eneretten til at opføre et dramatisk værk inden de Forenede Stater (Rev. St., sec. 4952). Saafremt forfatteren har overdraget en amerikansk forlægger værkets udgivelse i de Forenede Stater, og forlæggerens navn er trykt paa titelbladet (Copyrighted 19 . ., by) og indført i registret, er altsaa forlæggeren ogsaa indehaver af opførelsesretten.

Dersom værket er udgivet og beskyttet i originalsproget i de Forenede Stater, synes det klart, at beskyttelsen mod uautoriseret opførelse gjælder saavel originalsproget som alle andre. Er beskyttelsen derimod erhvervet for en engelsk udgave af dramaet, omfatter eneretten til opførelse antagelig kun opførelse paa engelsk sprog, saafremt den erhvervede beskyttelse for bogen kun har det mere begrænsede omfang (se ovenfor pag. 18—19).

Anerkjender man den beskyttelse, som er erhvervet for en engelsk oversættelse, kun som omfattende direkte eftertryk eller anvendelse af denne specielle oversættelse, maa konsekvensen deraf med hensyn til retten til opførelse af dramatiske værker ogsaa blive den, at den udenlandske forfatter ikke kan erhverve nogen eneret til opførelse. Thi har han ikke eneret til udgivelse af engelske udgaver, maa naturligen enhver udgiver af en engelsk udgave være eneberettiget med hensyn til opførelse af værket efter hans egen oversættelse. Og den, der ikke vil betale, hvad forfatteren eller hans cessionar forlanger for tilladelse til at opføre værket efter hans oversættelse, kan da

selv foranstalte en oversættelse og opføre værket efter denne[1].

For ulovlig opførelse af et dramatisk værk maa vedkommende betale skadeserstatning, der ikke maa ansættes til mindre end et hundrede dollars for den første og femti dollars for hver efterfølgende opførelse (lov af 6te januar 1897, Rev. St., sec. 4966). Hvis opførelsen er foretaget med vidende om dens ulovlighed og i lukrativ hensigt, gjør vedkommende sig skyldig i «misdemeanor» og skal idømmes fængsel i et aar.

Dernæst kan den forurettede anlægge sag for opnaaelse af retsligt forbud, og naar sagsanlægget er notificeret sagvolderen, kan et forbud mod opførelse (injunction) udfærdiges af vedkommende kredsdomstol (circuit court). Dette forbud har retskraft ikke alene inden vedkommende domstols retsomraade, men i henhold til lov af 6te januar 1897 (Rev. St., sec. 4966) overalt i de Forenede Stater[2] Men sagvolderen kan paa sin side ved enhver kredsdomstol, inden hvis omraade han foranstalter opførelse, faa en retsafgjørelse, efter at have givet vedkommende rettighedshaver meddelelse om sin hensigt, hvorved forbudet ophæves.

Eneretten til opførelse varer i otte og tyve aar, betingelsesvis i yderligere fjorten aar (Rev. St., sec. 4952, 4953 og 4954)[3].

[1] Jfr. ovenfor pag. 19—23.

[2] De Forenede Stater er delt i ni Judicial circuits med hver sin circuit court; se Geo. Haven Putnam, The question of Copyright, 2nd edition 1896, pag. 22.

[3] Jfr. ovenfor kap. II § 6 om forfatterrettens varighed.

Kap. IV.

Beskyttelse for musikværker.

Rev. St., sec. 4952 bestemmer, at et musikværks komponist skal være eneberettiget til at offentliggjøre kompositionen gjennem trykken. Den udtaler videre, at forfatteren af et dramatisk værk har eneret til offentlig opførelse af værket. Derimod nævner denne lovbestemmelse intet om ret til udførelse af musikværker.

Straffebestemmelser for offentlig udførelse af et musikværk uden tilladelse af den, som har erhvervet copyright til det, findes imidlertid i Rev. St., sec. 4966, hvorved det hul, som findes i lovbestemmelsen i sec. 4952, er udfyldt. En komponist har saaledes, naar han har erhvervet copyright i de Forenede Stater, eneret saavel til trykning som til offentlig udførelse af sit musikværk.

Sec. 4966 fastsætter straf for den, som offentlig udfører kompositionen uden samtykke af den, som eier den (without the consent of the proprietor of said dramatic or musical composition). The proprietor er som ovenfor (pag. 44) nævnt efter amerikansk ret den, hvis navn er indtaget i copyright-noten paa titelbladet og indført i registret. Da dette for musikalske kompositioners vedkommende saavidt vides i almindelighed er forlæggeren, blir det saaledes ogsaa denne, som eier opførelsesretten i de Forenede Stater, naar intet andet er fastsat mellem komponist og forlægger.

For bøger gjælder (se pag. 15) den bestemmelse, at de exemplarer, som indleveres til kongresbiblioteket, maa være trykt med typer, der er sat

inden de Forenede Staters omraade. Dette gjælder derimod ikke musikværker. De plader, hvorefter disse trykkes, kan være udført hvorsomhelst[1]. Den nye lov af 3dje mars 1905 angaar derfor heller ikke musikværker. En midlertidig beskyttelse for dem er ikke fornøden, da de formaliteter, som maa iagttages for erhvervelse af copyright, ikke medfører særlige udgifter, og rettens erhvervelse derfor ikke hindres af økonomiske hensyn.

For at opnaa beskyttelse for musikværker maa man paa eller før den dag, da den første offentliggjørelse finder sted i de Forenede Stater eller et fremmed land, indlevere i Library of Congress (Copyright Office) en trykt kopi af kompositionens titel samt to exemplarer af kompositionen. Den trykte kopi af værkets titel, som i tilfælde kan udføres med skrivemaskine, bør indeholde nøiagtigt navn og hjemsted for den, som gjør krav paa retsbeskyttelsen. Dernæst maa der paa titelsiden eller den næst følgende side indtages en notis om rettens erhvervelse (Copyright 19 . . ., by . . . .).

Da disse betingelser er de samme som for bøger fastsat, henvises derom til det foran pag. 14—17 anførte.

Ved udgivelse af musikværker er det ofte tilfælde, at flere mindre, men hvert for sig selvstændige stykker udgives samlet som et hele. Der kan da spørges, om den hele samling kan erholde retsbeskyttelse gjennem en enkelt registrering, eller om hvert enkelt stykke maa særskilt registreres.

De amerikanske myndigheder anvender i saadanne tilfælde den strengere fortolkning. Udgives f. ex. en-

[1] Jfr. den nærmere udredning herom for dramatiske værker foran i kap. III. § 1.

del sange i et enkelt hefte, maa hver enkelt sang registreres for sig. Og der maa altsaa ogsaa isaafald indsendes et særskilt exemplar af titelen paa hver enkelt sang. Da de enkelte sange rimeligvis har særskilt navn forskjelligt fra samlingens navn, og man saaledes ikke kan anvende et aftryk af samlingens titelblad, maa man tilveiebringe et titelblad for hver sang. Dette titelblad maa være trykt; men det er tilstrækkeligt, at trykningen er foregaaet med skrivemaskine paa papir i almindeligt forretningspapirs format. Ligeledes maa der deponeres to exemplarer af hver sang. Men saafremt det ikke er hensigten at udgive hver sang særskilt, er det nok at deponere to exemplarer af det samlede værk. Det er imidlertid nødvendigt at indtage copyright-notisen paa første side af hver enkelt sang. For hver enkelt registrering betales den lovbestemte afgift, en dollar for værker af udlændinge, det halve for værker af amerikanske borgere.

Bestaar et enkelt musikværk af flere afdelinger, f. ex. en sonate, et orkesterværk af flere satser, et korværk af flere soloer, duetter, kor osv., er en registrering tilstrækkelig for det hele værk.

Værker som pianoskoler, violinskoler osv. kan ikke beskyttes i de Forenede Stater, medmindre de plader, hvorpaa de er trykt, er fabrikeret i landet; de behandles altsaa som bøger. Man kan dog i nogen grad sikre sig ved at lade enkelte af de i samlingen indtagne musikstykker særskilt registrere. Copyright-notisen maa da alene sættes paa disse stykker.

Rev. St., sec. 4959 bestemmer, at der af enhver bog eller anden gjenstand, hvortil der er erhvervet copy-

right, skal indleveres et exemplar til kongresbiblioteket af enhver ny udgave, i hvilken der er foretaget væsentlig forandring (substantial changes). Denne bestemmelse er af særlig vigtighed for musikværker, der, naar de gjør lykke, ofte udkommer i mange forskjellige bearbeidelser. Naar er en bearbeidelse saa betydelig, at den kan kaldes en substantial change?

Kongresbibliotekaren har paa spørsmaal derom svaret, at det var nødvendigt at indregistrere hvert arrangement af en komposition paany. De amerikanske forlæggere lader indregistrere paany ikke alene enhver bearbeidelse af en beskyttet komposition, men ogsaa enhver udgave, hvor forandringen blot bestaar i transponering, f. ex. transponering af en sang en tone op eller ned.

Det lader ogsaa til, at man for at være sikker altid bør lade foretage ny indregistrering, naar man gjør forandring i tidligere udgaver.

Hver ny registrering medfører selvfølgelig ny afgift[1].

Forsømmelse med hensyn til indsendelse af de trykte exemplarer medfører for musikværkers vedkommende ligesom for bøger en bod paa fem og tyve dollars, ligesom beskyttelsen er tabt (Rev. St., sec. 4960; jfr. pag. 36—37). For at kunne nedlægge forbud og anlægge sag i anledning af krænkelse af den erhvervede copyright maa man have sørget for indtagelse af copyrightnotisen paa alle exemplarer. Er dette forsømt, savner man retsmidler mod krænkelsen (Rev. St., sec. 4962, jfr. foran pag. 11).

[1] Se Droit d'Auteur 1893, pag. 58, Instructions publiées en Allemagne pour obtenir le copyright aux Etats-Unis.

Falsk indførelse af copyright-notisen straffes med en bod paa et hundrede dollars. Den samme straf anvendes mod den, som vidende om falskneriet sælger eller importerer et saadant musikværk. Indførelse af musikværker med notis om erhvervet copyright er forbudt, hvis notisen er urigtig (lov af 3dje mars 1897, Rev. St., sec. 4963).

For ulovlig at have eftertrykt et beskyttet musikværk eller for at have solgt det eller udstillet det til salg straffes man med konfiskation til fordel for den berettigede, af alle plader, som tjener til reproduktion af værket, og af ethvert blad deraf, som er kopieret eller trykt. Videre straffes man med en bod af en dollar for hvert blad af værket, som findes i ens besiddelse. Af boden gaar halvdelen til rettighedens indehaver og halvdelen til staten (Rev. St., sec. 4965).

For ulovlig opførelse af et musikalsk værk kan vedkommende idømmes en skadeserstatning af ikke mindre en et hundrede dollars for den første og femti dollars for hver efterfølgende opførelse. Er han vidende om opførelsens ulovlighed, og sker den i lukrativ hensigt, skal han for «misdemeanor» idømmes fængsel i indtil et aar (lov af 6te januar 1897, Rev. St., sec. 4966).

Der kan ogsaa mod fremtidig ulovlig opførelse nedlægges et retsligt forbud paa samme maade som ligeoverfor ulovlige opførelser af dramatiske værker (se ovenfor pag. 45).

Kap. V.

Beskyttelse for kunstværker og fotografier.

Som kunstværker beskyttes efter lov af 3dje mars 1891, Rev. St., sec. 4952, gravurer foretagne med fri haand eller ved hjælp af lys og ætsende syrer, farvetryk, fotografier og fotografiske clichéer, malerier, tegninger, billedhuggerværker og afstøbninger samt modeller og tegninger, der er bestemt til at udføres i form af kunstværker («engraving, cut, print, or photograph or negative thereof, or . . . . a painting, drawing, chromo, statue, statuary, and . . . . models or designs intended to be perfected as works of the fine arts»).

Betingelserne for opnaaelse af beskyttelse er noget forskjellig for de forskjellige slags kunstværker. Enkelte kunstværker udføres som bekjendt kun i et enkelt exemplar med fri haand; og spørsmaalet om deres reproduktion i en anden kunstform med efterfølgende mekanisk reproduktion og mangfoldiggjørelse opstaar først senere. Andre kunstværker udføres strax i en kunstform, der er egnet for mangfoldiggjørelse, og det er netop denne mangfoldiggjørende reproduktion, som er udførelsens øiemed og økonomiske indhold. Naar lovgivningen som betingelse for retsbeskyttelsen opstiller kravet om deponering af et exemplar af vedkommende værk, er dette let at opfylde f. ex. med hensyn til et litografi. Men en maler eller billedhugger kan selvfølgelig ikke deponere det kunstværk han har udført; at kræve dette vilde være at berøve ham kunstværket.

Loven sondrer derfor med hensyn til betingelserne (Rev. St., sec. 4956) paa følgende maade:

1. Med hensyn til malerier, tegninger, billedhuggerarbeider og modeller eller tegninger til kunstværker, der endnu ikke er udført, kræves indlevering til kongresbiblioteket af en beskrivelse af værket samt et fotografi i kabinetsformat[1].

2. For værker udført ved gravering og ætsning (med undtagelse af fotografier, chromolitografier og litografier) kræves et trykt exemplar af titelen paa værket og to exemplarer af den bedste udgave af værket selv[2]. Angaaende det trykte exemplar af titelen

[1] Sec. 4956 udtrykker sig saaledes: . . . . unless he shall . . . deliver . . . a printed copy of the title . . . or a description of the painting, drawing, statue, statuary, or a model or design for a work of the fine arts . . . . Man skulde af udtryksmaaden ledes til at tro, at der i visse tilfælde skulde indleveres en model eller tegning af et kunstværk istedetfor en beskrivelse af det. Men dette er af flere grunde ikke rimeligt. For det første vilde det være lidet naturligt istedetfor en beskrivelse og et fotografi, at kræve en model eller tegning og et fotografi. Skulde indlevering af tegning overflødiggjøre noget af de andre midler til identificering, maatte det snarere være fotografiet, som kunde undværes, end beskrivelsen. Dernæst sidestilles længere nede i sec. 4956 model og tegning ganske med malerier osv. (or in case of a painting, drawing, statue, statuary, model or design for work of the fine arts). Og sec. 4965 udtaler: «If any person, after the recording . . . of the description of any painting, drawing, statue, statuary, or model or design intended to be perfected and executed as a work of the fine arts . . .» Man maa derfor forstaa den først citerede passus af sec. 4956 som om der stod «or a description of the painting, drawing, statue, statuary, or model or design» etc. Denne opfatning af bestemmelsen er ogsaa udtalt i et circulære fra kongresbiblioteket af 1891. Jfr. ligeledes Droit d'Auteur 1891, pag. 89, 3dje sp. noten.

[2] I de af den tyske boghandlerforening offentliggjorte instruktioner anbefales det at rulle disse to exemplarer paa

henvises til, hvad der foran er anført om titelen paa, musikværker (se pag. 47—48).

3. For fotografier chromolitografier og litografier (photograph, chromo, or lithograph) kræves et trykt exemplar af titelen og to exemplarer af værket. For de her nævnte værkers vedkommende kræves det ogsaa, at de to exemplarer, som indleveres, skal være trykt med plader, negativer eller tegninger paa sten, som er udført inden de Forenede Staters grænser.

For alle de i de tre grupper nævnte værkers vedkommende gjælder det, at hvad der skal indleveres til kongresbiblioteket, maa være indkommet til dette eller indleveret til bibliotekets adresse paa postkontor inden de Forenede Stater senest den dag, da værket offentliggjøres for første gang.

Dernæst er det ifølge lov af 18de juni 1874, Rev. St., sec. 4962 nødvendigt paa værkets forside eller paa forsiden af det stof, hvorpaa værket er monteret, at sætte den lovbestemte notis om beskyttelsens erhvervelse (Copyright 19 . . ., by . . .).

Dette krav, der lige meget gjælder malerier og billedhuggerværker, som værker, der offentliggjøres gjennem reproduktion, vil i realiteten meget ofte komme til at hindre europæiske kunstværker fra at kunne erholde beskyttelse mod reproduktion i de Forenede Stater. En europæisk maler eller biledhugger vil neppe finde sig i paa sit originale kunstværk før dets offentliggjørelse at sætte copyright-notisen. Og undlader han dette, eller sætter han den først paa, efter at værket er offentliggjort, opnaar han ingen

stokke og emballere det hele i tykt papir (Droit d'Auteur 1898, pag. 22).

beskyttelse[1]. Ved den i noten nævnte dom er det ogsaa udtalt, at offentlig udstilling af et maleri er at betragte som offentliggjørelse i retslig betydning.

Om følgerne af undladelse af at sætte copyrightnotisen paa værket se foran under beskyttelse for musikværker pag. 49.

Naar der for fotografiers vedkommende kræves, at de to exemplarer, som indleveres til kongresbiblioteket, skal være udført efter plader eller negativer, som er gjort inden de Forenede Stater, lader dette sig selvfølgelig ikke efterkomme paa den maade, at den gjenstand, som skal fotograferes, overføres til Amerika. Men formentlig kan budet efterkommes ved, at det udenfor landet tagne fotografi atter fotograferes i de Forenede Stater[2].

For chromolitografier og litografier vil bestemmelsen derimod ligesom for bøger medføre, at det hele arbeide maa udføres i Amerika.

Som gjenstand for kunstnerisk retsbeskyttelse omfattes af loven kun malerier, tegninger og skulpturarbeider. Gjenstande af udelukkende ornamental og dekorativ art henvises til patentbeskyttelse for tegninger.

Det fotografi, som for registreringens skyld skal indleveres af visse kunstværker, kræves af kongresbiblioteket leveret i «kabinetsformat».

[1] Se Droit d'Auteur 1897, pag. 90; Hamlin, pag. 70, dom i sag Purce & Bushnell Co. v. Werkmeister; Recueil des Conventions, pag. 248.

[2] Jfr. Droit d'Auteur 1891, pag. 88, 3dje sp.; en modsat opfatning synes at være antydet i Recueil des Conventions, pag. 248.

For undladelse af at indsende til kongresbiblioteket de paabudte exemplarer af værket, beskrivelse eller kopi straffes man med en bod paa fem og tyve dollars og mister enhver eneret over værket (Rev. St., sec. 4960).

Hvis man uden berettigelse paafører et værk notisen om erhvervet copyright eller vidende om, at en saadan falsk angivelse er paaført, udgiver, sælger eller importerer værket, straffes man med en bod paa et hundrede dollars, hvoraf halvdelen tilfalder den fornærmede og halvdelen staten (lov af 3dje mars 1897, Rev. St., sec. 4963).

Indførsel til de Forenede Stater af noget kunstværk, som bærer notis om retsbeskyttelse, medens det i virkeligheden ikke er beskyttet, er forbudt. Den forurettede kan hos distrikts-domstolene (circuit courts) erhverve forbud mod udgivelse, offentliggjørelse eller salg af nogen gjenstand, som er mærket eller importeret i strid med de Forenede Staters lovgivning paa forfatter- og kunstnerrettens omraade.

Bilag 1.

FORM
A
FOR WORKS MULTIPLIED BY MECHANICAL MEANS.

ANMELDELSESBLANKET

FOR VÆRKER, SOM MANGFOLDIGGJØRES
VED MEKANISKE MIDLER

Do not write anything whatever here. THIS SPACE LEFT FOR DATE AND NUMBER STAMP.

EXAMINED BY..
MARKED BY..
REVISED BY...
FINAL REVISION MADE AND PASSED FOR ENTRY BY.............................

APPLICATION FOR COPYRIGHT REGISTRATION.

TO THE REGISTER OF COPYRIGHTS, *Date,........................., 190......*
WASHINGTON, D. C.:

Inclosed find $.........................cents in MONEY ORDER, which you are requested to apply as follows:
(a) As the statutory fee for recording the accompanying....................................title , $.............cts.
(b) As the statutory fee for a copy under seal of such record (Certificate), fifty cents each, $.............cts.

Name in full and address of the sender of the application.

This is to be filled only when one person acts as attorney or agent for another.

Name,..
Street and Number,...
Town and State,..

written here, for example:

Copyright, 190 , by A. B.
(Here insert year.) (Here insert full name of claimant.)

Residence, ..., ...
(City) (State)

☛ In the case of a **book** the copies required to be deposited must „**be printed from type set within the limits of the United States, or from plates made therefrom**"; in the case of a **photograph**, „**from negatives . . . made within the limits of the United States, or from transfers made therefrom**", and in the case of **chromos** and **lithographs** from „**drawings on stone made within the limits of the United States, or from transfers made therefrom**".

4. If a *Book, Chromo, Lithograph, Photograph,* or *Periodical,* state in what *country* the article is to be printed or produced. This information is not *obligatory* in the case of other copyright articles, but is desirable.	**4. Country in which the article is to be Printed or Produced.** ....
5. If in Space 3 the name of the *author* is given, write opposite the word **author.** If in Space 3 the name of the *proprietor* is given, write opposite the word **proprietor.**	**5. Form of Claim.** ....
6. If the author, composer, or designer is living, state citizenship and residence; if dead, state nationality. If naturalized citizen of the United States, so state. It is not necessary to divulge the name and residence of any author who is not also the claimant of the copyright. It is **obligatory to indicate the nationality.** The meaning of the word «*nationality*» in this case is the country to which the applicant now owes allegiance by birth or *naturalization.*	**6. Name of the { Author / Translator / Editor } and of the Country of which he is now a Citizen or Subject.** *Name,* .... [May be withheld if desired.] *Residence,* .... [May be withheld if desired.] **Nationality** { Name of country of which he is now a citizen or subject. } .... [MUST BE GIVEN.]
7. State, if desired, specifically upon what copyright protection is claimed, *e. g.,* «Preface», «Notes and Emendations», «Illustrations», «New matter added to new edition», etc.	**7. Specification of nature of claim of copyright.** ....
8. Give name of person to whom reply is to be sent, together with full address.	**8. Name and Address to Whom Reply is to be Mailed.** *Name,* .... *Address,* ....

One application form will serve for a number of titles, provided the information called for on pages 1—3 of the blank is equally applicable to each title.

☞ If application is desired to be made for an **original work of art (Painting, Drawing, Statue, Statuary,** or **Model** or **Design intended to be perfected as a work of the fine arts),** please use Application Form **B,** copies of which can be obtained upon request.

TITLE.

In the case of a book in more than one volume, a separate title-page for each volume must be sent. Only **ONE** copy of each title is required. The law distinctly specifies a PRINTED title. If a typewritten title is sent, it is at the claimant's risk.

No entry can be made on a written title.

INSERT ON THIS PAGE PRINTED OR TYPEWRITTEN TITLE OR TITLES.

If several typewritten titles are to be sent with one application, they can be put upon this page of the application blank, but should be $1^1/_2$ inches apart, so as to allow the date and number stamp to come between; or they can be on separate sheets of paper. If necessary, additional sheets of titles may be inserted between pages 2 and 3, but it is always preferable to send the regular **printed** title-pages.

DIRECTIONS FOR FILLING UP APPLICATION BLANK.

State the exact amount of remittance for fee inclosed with application; but, if no money is sent with the application, leave the space blank.

Fee for entry of title of production of a citizen of the United States is 50 cents; for production of a qualified foreigner, $ 1. Fee for certificate, 50 cents additional in either case.

All remittances should be made payable to the Register of Copyright.

Remittances should always be made preferably by money order, or by express order, or bank DRAFT. **Currency or coin should not be sent,** and checks only upon special arrangement with the Register of Copyrights. *Postage stamps can not be received for copyright fees.*

The law explicitly requires, in addition, the transmission of a «PRINTED» copy of the title, which must be sent with this application in order to insure entry of copyright. If typewritten title is sent, it will be used, but at the risk of the applicant. **No entry can be made upon a written title.**

Give name of claimant in full; initials are not always sufficient for identification.

Write legibly the full name and give full address (with name of place, street, and number) of applicant.

Always send the regular PRINTED title-page when possible.

Use this blank **only** for the following productions: **Book** (meaning thereby a literary composition in prose or verse, **not** a blank book, account book, or minute book, etc., but including a newspaper article, magazine contribution, serial story, or a single poem, each of which should be designated in the application by the term «Book»); **Periodical; Musical Composition** (when music, or words and music, are desired to be protected); **Dramatic Composition; Map** or **Chart** (only when the article is a chartographical work, not a chart in the modern sense, *i. e.,* a sheet exhibiting information in a methodical or tabulated form); **Engraving, Cut,** or **Print** (only when a work of art, sold or exchanged for its artistic value, and not when merely an advertisement or a print relating to an article of manufacture); **Chromo** or **Lithograph;** and **Photograph.**

If the article for which copyright is desired can not reasonably be described by any of the terms stated above, it is not such an article as can be registered in the Copyright Office as a preliminary to copyright protection.

In the case of music, preferably the **printed title cover** of the music should be sent when this contains a complete title, with names of author of the words and composer or arranger of the music, and the instrumentation. But, if this can not be done, the **complete** title should be **typewritten** on page 3 of the blank. If several typewritten titles are to be sent with one application, they can be put upon page 3 of the application blank, 1½ inches apart, so as to allow the date and number stamp to come between. Typewritten titles are accepted upon the sole responsibility of the sender.

The term «Musical Composition» should be used only when the music is desired to be protected or the words and music together. If the words only are desired to be protected, the term «Book» should be used in filling up the application.

Copies of the blank application forms can be obtained upon request. Please make requests for blank forms in separate communications, not as part of a letter relating to other copyright business.

For works of art use application form B. For renewal use application form C.

Bilag 2.

FORM
B
ORIGINAL WORKS OF ART.

ANMELDELSESBLANKET

FOR ORIGINALE KUNSTVÆRKER

Do not write anything whatever here. THIS SPACE IS LEFT FOR DATE AND NUMBER STAMP.

EXAMINED BY ....
MARKED BY ....
REVISED BY ....
FINAL REVISION MADE AND PASSED FOR ENTRY BY ....

APPLICATION FOR COPYRIGHT REGISTRATION.

TO THE REGISTER OF COPYRIGHTS, *Date,........................, 190......*
WASHINGTON, D. C.:

Inclosed find $ .... cents in MONEY ORDER, which you are requested to apply as follows:
(a) As the statutory fee for recording the accompanying............................ description, $.................... cts.
(b) As the statutory fee for a copy under seal of such record (Certificate), fifty cents each, $.................. cts.

Name in full and address of the sender of this application, to whom reply will be mailed.

This is to be filled only when one person acts as attorney or agent for another.

Name ....
Street and Number ....
Town and State ....

Please read the following directions with care and fill in the required information with exactness in order to avoid delay in your copyright business.

1. Use only one of these five designations: 1—PAINTING; 2—DRAWING; 3—STATUE; 4—STATUARY; 5—MODEL or DESIGN INTENDED TO BE PERFECTED AS A WORK OF THE FINE ARTS. ☛ USE NO OTHER TERMS THAN THE ABOVE.	**1. Nature of Article.** ....
2. Write here an abbrevation of the accompanying title sufficient to identify the full description required to be written at bottom of the next page. ☛ One blank will serve for more than one title or description if the information asked for on pages 1 and 2 of the blank is equally applicable to each.	**2. Title of Work.** ....
3. Write full name of person in whose name as «Author», «Designer», or Proprietor» the claim of copyright is to be recorded, and state residence. ☛ The notice of copyright on every copy of the article must have name of claimant inscribed in exactly the form written here, for example: Copyright, 190 , by A. B. (Here insert year.) (Here insert full name of claimant.)	**1. Name of Claimant of Copyright, and Residence.** *Name* .... *Residence* ....

4. If the author, artist or designer is living, state citizenship and residence; if dead, state nationality. If naturalized citizen of the United States, so state. It is not necessary to divulge the name and residence of any author who is not also the claimant of the copyright. It is **obligatory to indicate the nationality**. The meaning of the word «*nationality*» in this case is the country to which the applicant now owes allegiance by birth or *naturalization*.	**6. Name of the { Author / Designer / Artist } and of the Country of which he is now a Citizen or Subject.** *Name,* .... [May be withheld if desired.] *Residence,* .... [May be withheld if desired.] **Nationality,** {Name of country of which he is now a citizen or subject.} .... [MUST BE GIVEN.]
5. State whether copyright is claimed as *Author, Designer,* or *Proprietor*. ☛ Write in one only of these three legal designations, and use no other term or terms.	**5. Form of Claim.** ....

DESCRIPTION.

Write or typewrite here a brief description of the PAINTING, DRAWING, STATUE, STATUARY, or MODEL or DESIGN INTENDED TO BE PERFECTED AS A WORK OF THE FINE ARTS. The description must, however, be sufficiently full to completely identify the article, without the aid of the photograph. (See page 3.)

....

....

APPLICATION FOR COPYRIGHT REGISTRATION.

The law requires the filing of one copy of a photograph taken directly from the Painting, Drawing, Statue, Statuary, or Model or Design intended to be perfected as a work of the fine arts. This photograph should preferably be mounted upon this page.

Fasten the PHOTOGRAPH here.

DIRECTIONS FOR FILLING UP APPLICATION BLANK.

State the exact amount of remittance for fees inclosed with application; but, if no money is sent with the application, leave the space blank.

Fee for entry of title of production of a citizen of the United States is 50 cents; for production of a qualified foreigner, $ 1. Fee for certificate, 50 cents additional in either case.

All remittances should be made payable to the Register of Copyrights.

Remittances should be made preferably by money order, or by express order, or bank DRAFT. **Currency or coin should not be sent,** and checks only upon special arrangement with the Register of Copyrights. *Postage stamps can not be received for copyright fees.*

The law explicitly requires, in addition to the application, the transmission of a «description», which must be sent with the application in order to insure entry of copyright, together with a photograph taken directly from the work of art.

Give name of claimant in full; initials are not always sufficient for identification.

Write legibly the full name and give full address (with name of place, street, and number) of applicant.

SPECIAL NOTICE.

Use this blank only for the following productions: **Painting, Drawing, Statue, Statuary,** or **Model** or **Design intended to be perfected as a work of the fine arts.**

If application is desired to be made for a **Book** (meaning thereby a literary composition in prose or verse, not a blank book, account book, or minute book, etc., but including a newspaper article, magazine contribution, serial story, or a single poem, each of which should be designated in the application by the term Book); **Periodical; Musical Composition** (when music, or words and music, are desired to be protected); **Dramatic Composition; Map** or **Chart** (only when the article is a cartographical work, not a chart in the modern sense, *i. e.,* a sheet exhibiting information in a methodical or tabulated form); **Engraving, Cut,** or **Print** (only when a work of art, sold or exchanged for its artistic value, and not when merely an advertisement or a print relating to an article of manufacture); **Chromo** or **Lithograph; og Photograph,** please use application form A.

Copies of the blank application forms can be obtained upon request. Please make requests for blank forms in separate communications, not as part of a letter relating to other copyright business.

Bilag 8.

ANMELDELSE OM FORBEHOLD AF FORFATTERRETTEN FOR FREMMEDE BØGER, SOM ER TRYKT I ANDRE SPROG END ENGELSK

Place, ...
Date, ..., *19*......

Register of Copyrights,
Library of Congress,
Washington, D. C., U. S. A.

The accompanying book, entitled: ....
....
....
....
(Give above a fairly full title, with the name of the author and publisher.)
was published on the ....day of, ...19.....

This is a complete copy, containing all maps and illustrations, and is sent for deposit in the Library of Congress (Copyright Office), within 30 days after first publication, under the provisions of the Act of March 3, 1905, for the purpose of reserving the right of copyright for twelve months from the date stated above as the date of first publication of this book. The notice of the reservation of copyright in the name of the proprietor, together with the true date of first publication of such book, is inserted in this copy and in all copies intended to be sold or distributed in the United States in the following words:

«Published, ..., nineteen hundred and............. Privilege of copyright in the United States reserved under the Act approved March third, nineteen hundred and five, by ....»

Acknowledgement of receipt should be sent to
....*(Name)*
....*(Address)*

This reservation of right it is desired should be registered in the name of the undersigned,
....

...., The author / The proprietor } *Use only one of these designations, erasing the other.*

who is a citizen or subject of ....
(Name of Country.)

Library of Congress—Copyright Office,
Washington, D. C.

FORM
E

☛ The author is a citizen or subject of ....

